

Appraisal of the validity and reliability of the young parenting inventory (YPI-R3) in a sample of Iranian adolescents

Esmaeil Farshbaf Khoshnazar¹, Mohammad Reza Shairi², Mohsen Kachooei³, Hojjatollah Farahani⁴

1. Ph.D Candidate in Psychology, Faculty of Humanities, University of Science and Culture, Tehran, Iran. E-mail: e.khoshnazar@usc.ac.ir

2. Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Shahed University, Tehran, Iran. E-mail: shairi@shahed.ac.ir

3. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, University of Science and Culture, Tehran, Iran. E-mail: Kachooei.m@usc.ac.ir

4. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Tarbiat Modarres University, Tehran, Iran. E-mail: h.farahani@modares.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:

Research Article

Article history:

Received 11 March 2024

Received in revised form

07 April 2024

Accepted 14 May 2024

Published Online 21

December 2024

Keywords:

adolescent,
early maladaptive
schemas,
young parenting
inventory,
reliability,
validity

ABSTRACT

Background: Adverse childhood experiences wield a significant and enduring impact on long-term health and well-being, closely intertwining with the development of early maladaptive schemas. To meticulously explore the role of parent-child relationships in this dynamic, the Young Parenting Questionnaire underwent iterative design and refinement across subsequent versions.

Aims: This study aimed to ascertain the validity and reliability of the third iteration of the Young Parenting Questionnaire within a sample drawn from the 18-16 community in Tehran.

Methods: Employing a descriptive survey approach, the study encompassed 922 high school students from various districts of Tehran. Convergent and divergent validity were assessed through multiple instruments, including measures of parental acceptance-rejection, attachment to parents and peers, depression, anxiety, stress, internal shame, psychological well-being, and gratitude. Reliability was evaluated using Cronbach's alpha coefficient, omega coefficient, inter-item correlation, and test-retest reliability.

Results: The Young Parenting Questionnaire exhibited positive correlations with measures of parental acceptance and rejection, attachment to parents and peers, internal shame, and symptoms of depression, anxiety, and stress as assessed by the DASS questionnaire. Conversely, it displayed a negative correlation with psychological well-being and gratitude measures. Cronbach's alpha coefficients for questions pertaining to fathers and mothers were reported as 0.94 and 0.93, respectively. Test-retest reliability demonstrated a correlation coefficient of 0.92 ($p < 0.01$), indicating temporal stability.

Conclusion: The third iteration of the Young Parenting Questionnaire demonstrated robust validity and reliability. Consequently, it can be cautiously employed in both research endeavors involving adolescents and clinical settings pertaining to adolescent issues. Nonetheless, further research endeavors should address the current study's limitations to offer a more comprehensive understanding of the questionnaire's applicability within Iranian society.

Citation: Farshbaf Khoshnazar, E., Shairi, M.R., Kachooei, M., & Farahani, H. (2024). Appraisal of the validity and reliability of the young parenting inventory (YPI-R3) in a sample of Iranian adolescents. *Journal of Psychological Science*, 23(142), 89-115. [10.52547/JPS.23.142.89](https://doi.org/10.52547/JPS.23.142.89)

Journal of Psychological Science, Vol. 23, No. 142, 2024

© The Author(s). DOI: [10.52547/JPS.23.142.89](https://doi.org/10.52547/JPS.23.142.89)

✉ **Corresponding Author:** Mohammad Reza Shairi, Associate Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Shahed University, Tehran, Iran.

E-mail: shairi@shahed.ac.ir, Tel: (+98) 9128320754

Extended Abstract

Introduction

Adolescence is a critical developmental period marked by numerous challenges, including the transition to parenthood. Understanding the parenting behaviors and attitudes of adolescents is crucial for promoting positive parenting practices and fostering healthy family dynamics (Nushak et al., 2024). In recent years, research has increasingly focused on developing tools to assess parenting attitudes and behaviors among adolescents (Rose et al., 2018). One such instrument is the Young Parenting Inventory (YPI-R3), which aims to measure various aspects of parenting attitudes and behaviors among young individuals.

Yang conceptualized early maladaptive schemas as broad and pervasive themes or patterns encompassing memories, emotions, cognitions, and bodily sensations concerning oneself and one's relationships with others. These schemas are established during childhood or adolescence and persist throughout one's life to a significant extent, often exhibiting dysfunctionality (Yang et al., 2006). Given the intricate nature of childhood development and the evolving needs of children at different stages of growth, it becomes evident that parent-child interactions entail a complex process that cannot be simply reduced to a few constructs. Furthermore, the identification of more subtle and dysfunctional parenting patterns, as highlighted by Young and colleagues, contributes to various forms of pathology, such as personality disorders, as emphasized by Agrawal et al. (2004), Bandelow et al. (2005), and Schuppert et al. (2015). These patterns include negative behaviors such as invalidation of children's emotions, abuse, neglect, excessive support (e.g., mothers becoming overly emotionally dependent on their children), environmental instability (frequent changes in residence and school), and elevated levels of distress and despair in children. It is crucial to consider these types of patterns to obtain a comprehensive understanding of maladaptive parenting. Therefore, there is a need to identify a more complete spectrum of parenting patterns (Young et al., 2006). In response to this necessity, the

Young Parenting Inventory (YPI) was developed as the most comprehensive scale for measuring maladaptive parenting patterns (Young et al., 2006). This questionnaire, based on Yang's maladaptive schema model, assumes that by addressing harmful schemas, instead of the three to five subscales used in other parenting measures, 17 maladaptive parenting patterns can be constructed. These patterns encompass a broader spectrum of parenting styles ranging from normal to harmful practices, with each pattern assessed by the Young Schema Inventory (Young et al., 2006; Louis et al., 2018; Louis et al., 2022).

The YPI-R3 is a widely used self-report questionnaire designed to assess parenting beliefs and practices among adolescents. Developed initially by Young et al (2003), the inventory has undergone several revisions to enhance its validity and reliability across different cultural contexts. While the YPI-R3 has been validated in various populations, its applicability and psychometric properties in Iranian adolescents remain largely unexplored (Mansouri et al., 2022).

Given the unique cultural and social context of Iran, there is a need to evaluate the validity and reliability of the YPI-R3 in this population. Understanding the psychometric properties of the YPI-R3 in Iranian adolescents can provide valuable insights into their parenting attitudes and behaviors, thereby informing intervention programs and support services tailored to this demographic (Jahan & Suri, 2016).

Therefore, the primary aim of this study is to assess the validity and reliability of the YPI-R3 in a sample of Iranian adolescents. By examining the psychometric properties of the YPI-R3, including its factor structure, internal consistency, and concurrent validity, we aim to determine its suitability for use in the Iranian context. Additionally, exploring potential cultural differences in parenting attitudes and behaviors highlighted by the YPI-R3 can contribute to our understanding of adolescent parenting in Iran and inform culturally sensitive interventions aimed at promoting positive parenting practices.

Moreover, this study aimed to fill a gap in the literature concerning the evaluation of parenting attitudes and behaviors among Iranian adolescents.

Although previous research had investigated parenting practices in Iran, limited attention had been given to the adolescent demographic. Through the validation of the YPI-R3 within this context, our objective was to furnish researchers and practitioners with a dependable instrument for appraising parenting attitudes and behaviors among Iranian adolescents. This endeavor was poised to advance future research initiatives and intervention endeavors in this domain.

The findings of this study hold significant implications for both research and practice. From a research perspective, validating the YPI-R3 in an Iranian adolescent sample contributes to the growing body of literature on adolescent parenting globally. It enhances the cross-cultural applicability of the inventory and allows for comparative research on parenting attitudes and behaviors across different cultural contexts. Practically, the validated YPI-R3 can serve as a valuable tool for clinicians, educators, and policymakers involved in adolescent and family support services in Iran. By identifying adolescents' parenting attitudes and behaviors, interventions can be tailored to address specific needs and promote positive parent-child relationships, ultimately contributing to the well-being of families and communities in Iran.

In summary, this study aimed to validate the Young Parenting Inventory (YPI-R3) in a sample of Iranian adolescents, filling a crucial gap in the literature on adolescent parenting in Iran. By examining the psychometric properties of the YPI-R3 and exploring its cultural relevance in the Iranian context, this research seeks to provide researchers and practitioners with a reliable instrument for assessing parenting attitudes and behaviors among Iranian adolescents. This study's findings could potentially inform intervention programs and support services aimed at promoting positive parenting practices and enhancing family well-being in Iran.

Method

This research, with a practical aim and in terms of data collection nature, was descriptive and survey-based. The population of this study included 16 to 18-year-old students at the high school level in Tehran, who were studying in Tehran high schools in the

years 2023-2024. Participants in this research were selected through convenience sampling and in-person participation. Specifically, two girls' schools and two boys' schools from Districts One, two schools (one boys' and two girls' schools) from Districts Five and Six, and three schools (three boys' and two girls' schools) from District Eighteen, representing the north, west, central, and south regions, were selected. Then, three classes were selected from each school, and questionnaires were distributed among the students. In this study, the Young Parenting Inventory (YPI-R3) questionnaire comprised 41 items, and considering statistical literature and the rule of thumb of 5 to 20 respondents per item, 20 respondents were considered for each item. Considering both genders, answering two questionnaires related to fathers and mothers, 20 respondents were selected for each item. Therefore, the sample size was 820 individuals. It is worth mentioning that to control for dropouts and increase the test power, 950 individuals responded to the questionnaire, and 922 students (552 girls and 370 boys) were used after excluding incomplete cases. It should be noted that 50 respondents completed the questionnaire again after two weeks for reliability assessment. The inclusion criteria were being alive with at least one parent, living with at least one parent, and living in the specified areas, and the exclusion criterion was the questionnaire's completion being distorted.

Initially, the data collection tools were prepared. To collect data, the questionnaires were approved by the Tehran Province Education Protection and General Manager of Education. In the next step, they were approved by the Education Protection and General Manager of Education of the relevant districts. To work in boys' schools, the researcher, and for girls' schools, a female colleague was introduced to education protection. After approval by education protection, the researcher and the female colleague attended boys' and girls' schools, respectively. They coordinated with the principal, vice principal, and school counselor, distributed the questionnaires among the students, and explained how to respond to the tool. For retesting, the researcher returned to one of the schools after two weeks and distributed the questionnaire again among the students.

Results

Based on the confirmation of the ten factors in the Young Parenting Inventory (YPI-R3) questionnaire (see instrument section), the findings regarding the validity and reliability are presented separately for fathers and mothers in this section, based on the ten factors of the main questionnaire. In the present study, data from 922 adolescents were analyzed. Of this number, 532 (57%) were girls and 399 (43%) were boys. The mean age of these individuals ranged from 16 to 18, with a mean and standard deviation of 17.14 and 0.71, respectively. The participation rates ranged from 1.0% to 6.48%, with percentages of 1.0%, 5.0%, 2.7%, 3.36%, 6.48%, and 7.7%, respectively. Furthermore, 11% of them were only children, 56.6% had two children, 18.2% had three children, 5.1% had four children, 1.5% had five children, and 2.0% lived in households with six children. As mentioned, the Young Parenting Inventory questionnaire consisted of 41 items and ten subscales, to which participants responded regarding their fathers and mothers. Participants were both girls and boys, so the results are reported in two groups, girls and boys, and in relation to fathers and mothers. The correlation of the Young Parenting Inventory questionnaire with the Acceptance-Rejection Questionnaire, the Attachment to Parents and Peers questionnaire was calculated to assess the structural validity. Additionally, the correlation with the Depression, Anxiety, and Stress Scale (DASS-21), the Internalized Shame Scale for convergent validity, and the Ryff Psychological Well-being Scale and the Gratitude Questionnaire for divergent validity was computed. Based on the obtained correlations, the strength of the correlations between the components of the two questionnaires ranged from moderate (between 0.30 to 0.72), indicating a good correlation. The Pearson correlation revealed a significant relationship between the components of the Young Parenting Inventory questionnaire and the components of trust and alienation in attachment to parents. This relationship was evident in three groups: mothers, fathers, and friends. Additionally, the component of communication in the fathers' group showed a significant correlation with the components

of the Young Parenting Inventory questionnaire compared to mothers and friends.

In this study, to assess internal consistency of the scale, the Cronbach's alpha, omega, and mean inter-item correlation methods were utilized, and the results are presented in the table below. The obtained results indicated that the internal consistency values obtained from both alpha and omega methods are close to each other. Furthermore, the results obtained in two groups of girls and boys regarding responding to the questionnaire related to fathers and mothers are also close to each other. Despite the sometimes very low number of items in the components, the obtained alpha and omega values are appropriate. The results showed that the Young Parenting Inventory questionnaire exhibits desirable internal consistency, with a Cronbach's alpha coefficient of 0.94 for fathers and 0.93 for mothers.

Table 1. Internal consistency of the Young Parenting Inventory (YPI) version 3

Gender Components	Father		Mother		Number of items
	α	Omega	α	Omega	
1	0.61	0.67	0.59	0.65	4
2	0.83	0.82	0.83	0.83	6
3	0.84	0.84	0.83	0.83	5
4	0.62	0.62	0.57	0.57	3
5	0.77	0.77	0.77	0.77	5
6	0.77	0.77	0.83	0.83	4
7	0.62	0.65	0.65	0.65	4
8	0.83	0.83	0.83	0.83	3
9	0.56	0.57	0.57	0.57	3
10	0.65	0.65	0.65	0.65	4
Total	0.94	0.94	0.94	0.94	41

The average inter-item correlation for each component, indicating the coefficient of item discrimination, was calculated for mothers and fathers separately for daughters and sons, as well as for the total sample. The results are presented in the table below.

Table 2. Results of Average Inter-Item Correlation for Components of the Young Parenting Inventory (YPI-R3)

Components	Mother	Father
1	0.26	0.27
2	0.44	0.44
3	0.47	0.51
4	0.32	0.36
5	0.41	0.41
6	0.51	0.45
7	0.32	0.30
8	0.59	0.62
9	0.30	0.32
10	0.35	0.32
Total	0.28	0.28

Conclusion

The present study aimed to determine the validity and reliability of the third version of the Young Parenting Inventory (YPI-R3) questionnaire in a sample of Iranian adolescents. Over the past few decades, numerous studies have been conducted on parenting styles, mostly emphasizing the common aspects of parenting. However, there was a lack of instruments designed to depict the detrimental aspects of parent-child interaction. Therefore, based on the quality of parent-child interaction in shaping the schema, the Young Parenting Inventory questionnaire was designed to study 17 schemas (Yang et al., 2006). In the next stage, Lewis et al. (2018) designed the second version of the Young Parenting Inventory questionnaire, which consisted of 36 items and six subscales. Finally, the revised and improved version of the Young Parenting Inventory questionnaire (YPI-R3) was designed, which includes 41 items and 10 subscales. Both versions of the Young Parenting Inventory questionnaire were implemented in the student and adult populations, but not in the adolescent community. Therefore, in collaboration with the questionnaire author via email, and their willingness to conduct the study with adolescents aged 16 to 18, this study aimed to determine the validity and reliability of the third version of the Young Parenting Inventory questionnaire in the Iranian adolescent community. Confirmatory factor analysis results showed that the model fits the data, indicating that the factor structure of the Young Parenting Inventory questionnaire in Iran is similar to the original version. Internal consistency results based on Cronbach's alpha coefficient ranged from 0.53 to 0.85 for fathers and from 0.41 to 0.87 for mothers, with omega coefficients ranging from 0.54 to 0.85 for fathers and from 0.41 to 0.87 for mothers. Moreover, the total Cronbach's alpha coefficient was 0.94 for fathers and 0.93 for mothers, indicating good internal consistency and reliability for the Persian version of the Young Parenting Inventory questionnaire. These findings are consistent with the results of Lewis et al. (2022) and Sheffield (2005). However, it should be noted that Cronbach's alpha is

influenced by the number of items, so some subscales have relatively low alpha values. Consequently, correlations between items have been reported, ranging from 0.21 to 0.65. Furthermore, the results of test-retest correlations over two weeks for all subscales ranged from 0.69 to 0.95, all of which were significant at the ($p < 0.01$) level, indicating that the intended structure remains relatively stable over time. The results of the test-retest correlations over two weeks, as well as the results of alpha and omega coefficients, indicate acceptable reliability and internal consistency of the questionnaire. Lewis et al.'s study showed that the Cronbach's alpha coefficient ranged from 0.67 to 0.88 among fathers in Kuala Lumpur and from 0.68 to 0.88 in Singapore, while it ranged from 0.67 to 0.77 among mothers in Kuala Lumpur and from 0.66 to 0.89 in Singapore.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: This article is derived from the doctoral dissertation of the first author in the field of clinical psychology at the Faculty of Humanities, University of Science and Culture. The present research was conducted with the ethical code IR.ACER.ROYAN.REC.1401.046 granted by the Royan Institute-University Jihad. In order to maintain ethical principles in this research, data collection was carried out after obtaining the consent of the participants. Additionally, participants were assured of confidentiality in preserving personal information and providing results without revealing their identities or personal details.

Funding: This study was conducted as a PhD thesis with no financial support.

Authors' contribution: The first author was the senior author, the second and third were the supervisors and the fourth was the advisors.

Conflict of interest: the authors declare no conflict of interest for this study.

Acknowledgments: I would like to appreciate the supervisor, the advisors, and the participants in the study.

بررسی روایی و پایایی پرسشنامه فرزندپروری یانگ (نسخه سوم) در نمونه‌ای از نوجوانان ایرانی

اسماعیل فرشایف خوش نظر^۱، محمدرضا شعیری^۲، محسن کجویی^۳، حجت‌اله فراهانی^۴

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

۲. دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

۳. استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران.

۴. استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

چکیده

مشخصات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخچه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۲/۱۲/۲۱

بازنگری: ۱۴۰۳/۰۱/۱۹

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۲۵

انتشار برخط: ۱۴۰۳/۱۰/۰۱

کلیدواژه‌ها:

نوجوان،

طرحواره‌های ناسازگار اولیه،

پرسشنامه فرزندپروری یانگ،

روایی،

پایایی

زمینه: تجارب نامطلوب دوران کودکی تأثیر مهم و دائمی بر سلامت و رفاه طولانی دوران زندگی دارند و ارتباط نزدیکی با تشکیل طرحواره‌های ناسازگار اولیه دارند. برای بررسی دقیق نقش روابط والد-کودک در این فرآیند، پرسشنامه فرزندپروری یانگ طراحی شد و از طریق نسخه‌های بعدی بهبود یافت.

هدف: پژوهش حاضر، با هدف تعیین روایی و پایایی نسخه سوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ در نمونه‌ای از نوجوانان شهر تهران انجام شد. **روش:** روش پژوهش حاضر توصیفی-پیمایشی بود. جامعه آماری شامل تمامی دانش‌آموزان دبیرستانی شهر تهران بود که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ مشغول به تحصیل بودند که از میان آن‌ها به شیوه در دسترس ۹۲۲ نفر انتخاب شدند. روایی همگرا و واگرا با استفاده از پرسشنامه‌های پذیرش-طرد والدین (خالق و روهنر، ۲۰۰۲)؛ دلبستگی به والدین-همسالان (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷) افسردگی، اضطراب، استرس (لاویناند و لاویناند، ۱۹۹۵)، شرم درونی (کوک، ۱۹۹۳)، بهزیستی روانشناختی (ریف، ۱۹۹۵) و قدردانی (مک‌کالوک و همکاران، ۲۰۰۲)، ارزیابی شدند. پایایی نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، امگا، همبستگی بین آیتی و دوبار اجرا اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: همبستگی بین پرسشنامه فرزندپروری یانگ با پرسشنامه پذیرش و طرد والدینی و پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان، پرسشنامه شرم درونی، و آیت‌های افسردگی، اضطراب و استرس در پرسشنامه DASS همبستگی مثبت، و با پرسشنامه بهزیستی روانشناختی، پرسشنامه قدردانی همبستگی منفی داشت. نتایج آلفای کرونباخ برای کل سؤالات مربوط به پدر ۰/۹۴ و برای مادر ۰/۹۳ گزارش شد. نتایج بازآزمون نشان می‌داد که همبستگی بازآزمون ۰/۹۲ است که نشان‌دهنده ثبات در بازه زمانی بوده است.

نتیجه‌گیری: نسخه سوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ، دارای روایی و پایایی خوبی برخوردار بود. بدین خاطر، امکان استفاده از آن، با رعایت احتیاط‌های علمی، در گستره پژوهشی مرتبط با نوجوانان و گستره بالینی نوجوانان، فراهم شده است. هر چند پژوهش‌های آتی با پشت سر نهادن محدودیت‌های پژوهش کنونی، دورنمای بهتری از شرایط پرسشنامه را در جامعه ایران آشکار خواهند نمود.

استاد: فرشایف خوش نظر، اسماعیل؛ شعیری، محمدرضا؛ کجویی، محسن؛ و فراهانی، حجت‌اله (۱۴۰۳). بررسی روایی و پایایی پرسشنامه فرزندپروری یانگ (نسخه سوم) در نمونه‌ای از نوجوانان ایرانی. مجله علوم روانشناختی، دوره ۲۳، شماره ۱۴۲، ۸۹-۱۱۵.

DOI: [10.52547/JPS.23.142.89](https://doi.org/10.52547/JPS.23.142.89) ۱۴۰۳، شماره ۱۴۲، دوره ۲۳

© نویسنده گان.

مقدمه

کودک از لحظه تولد، باورهای در مورد دنیای اطراف، خودش و دیگران شکل می‌دهد که در ابتدا از رابطه با والدینش ناشی می‌شود (فاربر و همکاران، ۲۰۱۹). نمایندگان رویکردهای نظری مختلف بر این تأکید دارند که ارتباط اولیه والدین با کودک تأثیرات مهم و پایداری را بر رشد اجتماعی-عاطفی آن‌ها در طول زمان خواهد داشت (آیزورث، ۱۹۶۹؛ بولبی، ۱۹۵۸؛ هارلو، ۱۹۶۱؛ هارلو و زیمرمن، ۱۹۵۹؛ لورنز، ۱۹۳۵؛ وینیکات، ۱۹۸۷). محرومیت از پاسخدهی مناسب والدین یا حمایت زیاد والدین در دوران کودکی پیش‌بینی‌کننده مهمی برای اختلالات روانی در طول زندگی بخصوص نوجوانی است (گاجوس و همکاران، ۲۰۲۲؛ فاربر و همکاران، ۲۰۱۹؛ کوروک و همکاران، ۲۰۱۶).

سازه‌های متفاوتی برای بررسی رابطه والدین با کودک و نوجوان وجود دارد، یکی از سازه‌های مرتبط، برای درک تأثیرات والدین بر رشد کودک، مفهوم فرزندپروری است (بامریند، ۱۹۶۷). تحقیقات در مورد تعاملات والدین-کودک و نتایج آن در کودکان بیش از هفت دهه پیش آغاز شد، زمانی که بالدوین و همکاران مطالعه‌ای در سال ۱۹۴۵ انجام داد که دو سازه والدینی را شناسایی کرد: مستبد^۱ و دموکراتیک. در دهه ۱۹۶۰، بامریند، تحت تأثیر بالدوین از تحلیل کیفی برای کشف سه سبک فرزندپروری استفاده کرد. بعدها، مک کوبی و مارتین، چهارمین سبک فرزندپروری را اضافه کردند. همه این چهار سبک فرزندپروری مبتنی بر تغییرات گرمی و کنترل بودند و به عنوان مقتدر^۲ (گرمی زیاد-کنترل زیاد)، مستبد^۳ (گرمی کم-کنترل زیاد)، سهل‌گیر^۴ (گرمی زیاد-کنترل کم) و غفلت‌کننده^۵ (گرمی کم-کنترل کم) برچسب‌گذاری شدند (لویس، ۲۰۲۲). دارلینگ و اشتاینبر (۱۹۹۳) سبک‌های فرزندپروری را به عنوان «ترکیبی از عناصر مختلف که جو عاطفی ایجاد می‌کند که در آن والدین، نگرش‌ها و شیوه‌های خود را در مورد فرزندپروری به فرزندشان منتقل می‌کنند» تعریف کردند. مطالعات متعدد برای بیش از ۶۰ سال نشان داد که این چهار سازه فرزندپروری با مشکلات برونی‌سازی^۶ و دستاوردهای

تحصیلی کودکان مرتبط است (لویس و همکاران، ۲۰۲۲). با این حال، ساختارهای فرزندپروری گسترده بامریند، بر تغییرات عادی و رایج فرزندپروری تأکید دارد که در کنترل و اجتماعی کردن کودکان استفاده می‌شود که شامل شیوه‌های فرزندپروری آسیب‌زا^۷، مانند سوءاستفاده و غفلت نمی‌شود (لویس و همکاران، ۲۰۱۸). بنابراین، نیاز به بررسی ابعاد فرزندپروری فراتر از گونه‌شناسی بامریند برای گنجاندن طیف کامل‌تری از سازه‌های فرزندپروری ناسازگار مرتبط با آسیب‌شناسی روانی وجود دارد (لویس و همکاران، ۲۰۲۲).

در این راستا و مطابق با نظریه طرحواره، تجربیات نامطلوب دوران کودکی با مراقبان اولیه و شکست‌های مکرر در برآوردن نیازهای عاطفی اساسی کودک منجر به ایجاد طرحواره‌های ناسازگار اولیه می‌شود. تجربیات نامطلوب دوران کودکی تأثیر عمیقی بر سلامت و رفاه طول عمر دارد. تحقیقات قبلی از این مفهوم نظری حمایت می‌کند که رابطه روشن و نزدیکی بین تجربیات نامطلوب دوران کودکی و ایجاد طرحواره‌های ناسازگار اولیه وجود دارد (لویس و همکاران، ۲۰۱۸؛ لویس و همکاران، ۲۰۲۲). یانگ طرحواره‌های ناسازگار اولیه را به عنوان یک موضوع یا الگوی گسترده و فراگیر، متشکل از خاطرات، عواطف، شناخت‌ها و احساسات بدنی، در رابطه با خود و روابطش با دیگران، که در دوران کودکی یا نوجوانی ایجاد می‌شود، در طول زندگی فرد ادامه دارد و تا حد زیادی ناکارآمد است، تعریف کرد (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶).

مفهوم‌سازی در این باره، نیازمند به ارزیابی عینی را به دنبال داشته است و البته هر کدام از این ابزارها، که رفتارهای ناسازگار گذشته والدین را ارزیابی می‌کنند، محدودیت‌های مشابهی دارند، زیرا تنها چند سازه را مورد مطالعه قرار می‌دهند. نمونه‌هایی از برخی از پرکاربردترین آن‌ها عبارتند از (پرسشنامه شیوه‌های فرزند پروری ادراک شده)^۸ که دارای سه خرده مقیاس ناسازگار است: طرد و گرمی هیجانی، حمایت بیش از حد (آراندل و همکاران، ۱۹۹۹). پرسشنامه ترومای دوران کودکی^۹ (CTQ) دارای پنج خرده مقیاس ناسازگار است، اما این‌ها تنها بر دو سازه گسترده‌تر، سوء

6. externalizing

7. Traumatic

8. Short Version(a Swedish acronym for "My memories of upbringing)

9. The Child Traumatic Questionnaire (CTQ)

1. Autocratic

2. Authoritative

3. Authoritarian

4. Permissive

5. Neglectful

استفاده و غفلت، مبتنی هستند (برنشتاین و همکاران، ۱۹۹۴). پرسشنامه پذیرش-طرد والدین^۱ (PARQ، نسخه بزرگسالان) دارای چهار خرده مقیاس خصومت/پرخاشگری، بی تفاوتی/غفلت، عدم تمایز/طرد، گرمی هیجانی است (خالق و روهنر، ۲۰۰۲) پرسشنامه پیوند والدینی^۲ پارکر دارای از پرسشنامه هایی می باشد که بر مبنای نظریه دلبستگی ساخته شده است و برداشت نوجوان از کنترل و توجه والدین را مورد اندازه گیری قرار می دهد (پارکر و همکاران، ۱۹۷۹). با توجه به پیچیدگی رشد دوران کودکی و تغییرات نیازها در میان کودکان در مراحل مختلف رشد، به نظر می رسد که تعاملات ناسازگارانه والد-کودک فرآیند پیچیده ای است که نمی توان آن را تنها به چند سازه تقلیل داد. به علاوه، چنین الگوهای فرزندپروری ظریف تر و ناکارآمدتر، به شکل هایی از آسیب شناسی، مانند اختلالات شخصیت، که توسط یانگ و همکاران برجسته شده است، کمک می کند (آگراوال و همکاران، ۲۰۰۴؛ باندلو و کراوس، ۲۰۰۵؛ شوپرت و همکاران، ۲۰۱۵). این ها شامل الگوهای منفی مانند ابطال^۳ احساسات کودکان، سوء استفاده، بی توجهی، حمایت بیش از حد (مثلاً مادرانی که از نظر عاطفی بیش از حد به فرزندان خود وابسته هستند)، بی ثباتی محیطی (تغییرات مکرر در مسکن و مدرسه) و سطوح بالای پریشانی و ناامیدی در کودکان است. اگر کسی قصد دارد طیف کاملی از فرزندپروری ناسازگار را به دست آورد، باید این نوع الگوها را نیز لحاظ کرد. در نتیجه باید اشاره نمود که نیاز به شناسایی طیف کامل تری از الگوهای فرزندپروری وجود داشت (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶). در پاسخ به چنین نیازی، پرسشنامه فرزندپروری یانگ (YPI) به عنوان جامع ترین مقیاس برای اندازه گیری الگوهای فرزندپروری ناسازگار تنظیم شد (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶). این پرسشنامه براساس الگوی طرحواره های ناسازگار یانگ ایجاد شد و فرض بر این بود که با توسعه طرحواره های منفی و آسیب زا به جای سه تا پنج خرده مقیاس از دیگر ابزارهای والدینی، ۱۷ الگوی فرزندپروری ناسازگار ساخته می شود که طیف کامل تری از شیوه های فرزندپروری از عادی تا شیوه های آسیب زا را شامل می شود که هر کدام به یک طرحواره اندازه گیری شده توسط پرسشنامه طرحواره یانگ، مرتبط هستند (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶؛ لویس

و همکاران، ۲۰۱۸؛ لویس و همکاران، ۲۰۲۲). در این پرسشنامه، اگر نیمی از خرده مقیاس ها، بتوانند ساختار عاملی قابل اعتمادی را تشکیل دهند، ساختارهای فرزندپروری منفی بیشتری نسبت به سایر ابزارهای فرزندپروری وجود دارد. این نشان می دهد که پایه بالینی که مجموعه آیت های پرسشنامه فرزندپروری یانگ، از آن مشتق می شود، پنجره ای ظریف تر و بالقوه گسترده تر را به جهان الگوهای فرزندپروری رسمی اولیه ارائه می دهد (لویس و همکاران، ۲۰۲۲). تنها اعتبار اولیه این ابزار توسط شفیلد و همکاران (۲۰۰۶) نشان داده شده که از نه خرده مقیاس تشکیل شده بود. هر مقیاس دارای پایایی آزمون-بازآزمایی خوب و سازگاری درونی کافی بود که نشان می داد دارای سطح قابل قبولی از مطلوبیت روانسنجی است. همچنین تحقیقاتی درهند (سووانی، فروشانی، ۲۰۱۴)؛ در ایران (جلالی و همکاران، ۲۰۱۱)، در فلسطین (الفوسفوس، ۲۰۰۹) انجام شده که تمام ۱۷ خرده مقیاس YPI در آن ها تأیید شده اند. علاوه بر این، مطالعه ای در ترکیه ۱۰ عامل را شناسایی کرده بود (کوروک و اوزلوک، ۲۰۱۶) و مطالعه ای در برزیل ۲۳ گویه پرسشنامه را حذف کرده بود (والنتینی و همکاران، ۲۰۱۳). تحقیقات مداوم این سؤال را مطرح می کنند که آیا ویژگی های YPI در بین فرهنگ ها تکرار می شود یا خیر؟ (لویس و همکاران، ۲۰۱۸). به خاطر بالا بودن تعداد سؤالات و عدم تحلیل عاملی دقیق پرسشنامه، لویس (۲۰۱۸) مجدداً به بررسی ساختار عاملی پرسشنامه فرزندپروری یانگ پرداخت که نسخه اصلاح شده و کوتاه تری را طراحی کرد که شامل ۳۶ گویه و ۶ خرده مقیاس بود. لویس در مطالعه خود، برای بررسی روایی سازه نسخه دوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ از پرسشنامه شیوه های فرزندپروری ادراک شده، پرسشنامه پذیرش-طرد والدینی، پرسشنامه ترومای کودکی، پرسشنامه سنجش شخصیت نسخه بزرگسال^۴، استفاده کرد. برای روایی همگرا و واگرا، از پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف^۵، پرسشنامه افسردگی، اضطراب، استرس^۶، پرسشنامه قدردانی^۷، نسخه سوم پرسشنامه طرحواره یانگ^۸ استفاده کرد. نتایج پژوهش لویس (۲۰۱۸) نشان می داد که به ترتیب پرسشنامه پذیرش-طرد والدین، شیوه های فرزندپروری ادراک شده، پرسشنامه ترومای کودکی و در نهایت پرسشنامه سنجش

^۵. Ryff's scales of psychological well-being

^۶. The depression, anxiety, stress scales (DASS-21).

^۷. The Gratitude Questionnaire (GQ-6)

^۸. Young Schema Questionnaire (YSQ-S3)

^۱. Parent Acceptance-Rejection Questionnaire (PARQ)

^۲. Parental Bonding Instrument

^۳. Undoing

^۴. Adult version of Personality Assessment Questionnaire (PAQ)

شخصیت بیشترین همبستگی را با پرسشنامه فرزندپروری یانگ داشت. بیشترین همبستگی بین خرده مقیاس تحقیر و طرد مربوط به هر دو والد در پرسشنامه فرزندپروری یانگ با سایر خرده مقیاس‌ها بود. در بررسی روایی همگرا و واگرا، هر سه پرسشنامه با خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ همبستگی بین ۰/۱۰ تا ۰/۳۶ داشتند که بیشترین همبستگی بین خرده مقیاس تحقیر و طرد مربوط به هر دو والد پرسشنامه فرزندپروری یانگ با سایر خرده مقیاس‌های پرسشنامه‌های دیگر بود (لویس و همکاران، ۲۰۱۸). نسخه دوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ توسط منصوری و همکاران (۱۴۰۱) در جامعه ایرانی منطبق شده است. در این مطالعه، نتایج تحلیل عاملی، شش عامل را نشان داده بود. به منظور روایی همگرا و واگرا، از پرسشنامه افسردگی، اضطراب استرس و بهزیستی روانشناختی ریف استفاده شده بود. نتایج پژوهش نشان داد که بین پرسشنامه فرزندپروری یانگ و خرده مقیاس‌های آن با دو پرسشنامه فوق رابطه معنی‌داری ($P < ۰/۰۵$) وجود دارد (منصوری و همکاران، ۱۴۰۱). لویس و همکاران (۲۰۱۸) در بررسی نسخه دوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ مشاهده کردند که چهار خرده مقیاس به اندازه کافی قوی نبودند که گنجانده شوند و در طول فرآیند توسعه پرسشنامه رد شدند. فرض بر این بود که این مقیاس‌ها را می‌توان با افزودن مواردی که ساختارهای زیربنایی مرتبط با هر یک را بهتر نشان می‌دهند، تقویت کرد که منجر به اندازه‌گیری جامع‌تری از الگوهای فرزندپروری ناکارآمد می‌شود. بر این اساس، نسخه سوم پرسشنامه یانگ طراحی گردید که شامل ۴۱ گویه و ده خرده مقیاس بود. این ده خرده مقیاس عبارتند از: تحقیر و طرد، رقابت و موقعیت‌طلبی، کنترل بیش از حد، محرومیت و بازداری هیجانی، تنبیه و سوء استفاده، حمایت و درگیری بیش از حد، غیرقابل اعتماد بودن و بی‌مسئولیتی، غفلت و راهنمایی ناکافی، طرد اجتماعی، و مداخله‌گری. در هر خرده مقیاس نسخه سوم، همانند نسخه دو نسخه قلبی، نمرات به طور جداگانه برای بررسی کیفیت رابطه مادران و پدران، یا کسانی که نقش پدیری یا مادری بر عهده داشتند (پدربزرگ، مادربزرگ، نامادری یا ناپدیری) ارائه می‌شود. با توجه به اینکه لویس از پرسشنامه‌های متفاوتی، برای بررسی روایی سازه نسخه دوم استفاده کرده بود، در مطالعه نسخه سوم از این ابزار استفاده نکرد و برای بررسی روایی

همگرا و واگرا، از پرسشنامه شخصیت فرم کوتاه^۱ (IPIP)، پرسشنامه افسردگی اضطراب استرس، پرسشنامه قدردانی، پرسشنامه سبک‌های شوخ طبعی^۲، پرسشنامه رضایت از زندگی^۳، مقیاس فقدان کنترل خوردن^۴ استفاده کرده بود. نتایج پژوهش لویس نشان داد که بین خرده مقیاس‌های فرزندپروری یانگ با پرسشنامه شخصیت فرم کوتاه در بخش مادران، همبستگی مثبت و در رابطه با پدران همبستگی منفی حاصل شده بود. همچنین بررسی نتایج نشان می‌دهد که بین فرزندپروری یانگ با قدردانی رضایت از زندگی، همبستگی منفی به دست آمده بود اما مقدار این همبستگی در بخش پدران در پرسشنامه قدردانی بالاتر و در پرسشنامه رضایت از زندگی پایین‌تر از مادران بوده است. همچنین بین پرسشنامه فرزندپروری یانگ و پرسشنامه افسردگی، اضطراب و استرس رابطه مستقیم و معناداری وجود داشت. همچنین بررسی نتایج نشان می‌دهد که بین پرسشنامه فرزندپروری یانگ با پرسشنامه سبک‌های شوخ طبعی، در هر دو والد رابطه معکوس وجود دارد (لویس و همکاران، ۲۰۲۲). بر این اساس، با توجه به نقش فرهنگ در شکل‌گیری طرحواره‌ها و تمایز آن‌ها و نیاز به ابزاری جامع برای سنجش چالش‌های موجود در تعامل بین والدین و نوجوانان، جهت شناسایی طرحواره‌های ناسازگار اولیه در نوجوانان و کمک به زوج والدین-نوجوان، نیاز به ابزار جدیدی بود که در جامعه نوجوان ایرانی، مورد مطالعه قرار نگرفته و در عین حال، به شکل جامع، کیفیت رابطه والدین با نوجوان را مورد مطالعه قرار داده و برای مطالعه روانشناسان و پژوهشگران حیطه نوجوان در بافت اجتماعی و فرهنگی کشور مورد استفاده قرار بگیرد. با توجه به آنچه گفته شد، مطالعه حاضر در پاسخ بدین سؤال شکل گرفت که آیا نسخه سوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ (YPI-R3) در نمونه‌های غیر بالینی نوجوانان ۱۶ تا ۱۸ ساله ایرانی، از اعتبار و روایی مناسب برخوردار است؟

روش

الف) طرح پژوهش و شرکت‌کنندگان: این پژوهش، با هدف کاربردی و به لحاظ ماهیت جمع‌آوری داده‌ها، توصیفی از نوع پیمایشی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر در برگیرنده دانش‌آموزان ۱۶ تا ۱۸ ساله مقطع

^۳. Satisfaction with Life Scale (SWLS)

^۴. Eating Loss of Control Scale (ELOCS)

^۱. The Mini-International Personality Item Pool (Mini-IPIP)

^۲. Humor Styles Questionnaire (HSQ)

متوسطه دوم شهر تهران بوده است که در سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ در دبیرستان‌های شهر تهران مشغول به تحصیل بوده‌اند. شرکت کنندگان این پژوهش به روش نمونه‌گیری در دسترس و به شکل حضوری بود بدین صورت که از مناطق یک (دو مدرسه دخترانه و دو مدرسه پسرانه)، از مناطق پنج و شش (یک مدرسه پسرانه و دو مدرسه دخترانه)، هجده (سه مدرسه پسرانه و دو مدرسه دخترانه) به عنوان، مناطق شمال، غرب، مرکز، جنوب، انتخاب شدند. سپس از هر مدرسه سه کلاس انتخاب و پرسشنامه‌ها در اختیار دانش‌آموزان قرار گرفت. در این مطالعه، پرسشنامه فرزندپروری یانگ (نسخه سوم) ۴۱ گویه داشت که با توجه به ادبیات آماری و قانون گویه/شاخص برای هر گویه ۵ تا ۲۰ نفر در نظر گرفته می‌شود. با توجه به دو جنس دختر و پسر، پاسخ‌دهی به دو پرسشنامه مرتبط با پدر و مادر بنابراین ۲۰ نفر برای هر گویه در نظر گرفته شد. بنابراین حجم نمونه ۸۲۰ نفر بود. لازم به ذکر است به منظور کنترل افت آزمودنی‌ها و افزایش توان آزمون ۹۵۰ نفر به پرسشنامه پاسخ دادند تعداد ۹۲۲ دانش‌آموز (۵۵۲ دختر و ۳۷۰ پسر) پس از حذف موارد ناقص مورد استفاده قرار گرفت. لازم به ذکر است پس از دو هفته ۵۰ نفر به پرسشنامه مجدداً برای بررسی پایایی پاسخ دادند. ملاک‌های ورود عبارت بود از در قید حیات بودن حداقل یکی از والدین، زندگی با حداقل یکی از والدین، عدم مصرف داروهای مرتبط با اختلالات روانی که از طریق خود اظهاری مشارکت کنندگان توسط پژوهشگر کنترل می‌شد و همچنین برخورداری از سلامت جسمی و روانی بود که این ملاک نیز از طریق خوداظهاری توسط مشارکت کنندگان کنترل گردید. ملاک‌های خروج نیز مخدوش بودن پرسشنامه‌ها، عدم تکمیل تمامی ابزارها و همچنین مشارکت در برنامه آموزشی یا درمانی همزمان با اجرای این مطالعه در نظر گرفته شد.

(ب) ابزار

پرسشنامه فرزندپروری یانگ (نسخه سوم) در این مطالعه به عنوان ابزار اصلی اندازه‌گیری شد. برای بررسی روایی در کنار این پرسشنامه ابزارهای دیگری همچون پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان، پذیرش-طرد والدینی و کنترل والدین، بهزیستی روانشناختی، قدردانی، DASS و شرم درونی نیز استفاده شد. برای بررسی اطلاعات جمعیت شناختی شرکت

کنندگان در جهت تأیید ملاک ورود و خروج نیز پرسشنامه محقق ساخته‌ای اجرا شد. در ادامه شرح هر کدام از این پرسشنامه‌ها ارائه شده است.

پرسشنامه جمعیت شناختی محقق ساخته: در این پرسشنامه سن، پایه و رشته تحصیلی آزمودنی‌ها، سن، شغل و تحصیلات والدین، تعداد اعضاء خانواده اندازه‌گیری شد.

پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم (تجدید نظر شده)^۱: پرسشنامه فرزندپروری یانگ توسط یانگ و همکاران (۲۰۰۳) طراحی و تدوین شد که شامل ۷۲ گویه بود و ۱۷ خرده مقیاس بود که برای هر طرحواره یک نوع سبک والدگری وجود داشت. لویس و همکاران (۲۰۱۸) به خاطر سؤالات زیاد و نمره‌گذاری دشوار نسخه اول، نسخه دوم را با ۳۶ گویه و شش خرده مقیاس بازنگری کردند. مجدداً لویس و همکاران (۲۰۲۲) نسخه سوم را با ۴۱ گویه و ده خرده مقیاس که با یک طیف لیکرت ۶ درجه‌ای نمره‌گذاری می‌شد آن را اصلاح کردند. هر فرد دیدگاه خود را در رابطه با هر والد، به صورت مجزا بیان می‌کرد. به منظور روایی محتوایی و انطباق بین فرهنگی ابزارها، فرایند چند مرحله‌ای شامل ترجمه، باز ترجمه و اطمینان از هم ارزی مفهومی مقیاس‌ها دنبال شد. در مرحله اول پس از کسب اجازه از مؤلفان ابزار، سه نفر (سه متخصص روانشناسی بالینی) به طور جداگانه پرسشنامه اصلی را از زبان انگلیسی به زبان فارسی ترجمه کردند. ترجمه‌های سه گانه مورد بررسی قرار گرفتند و به ترجمه‌ای واحد تبدیل شدند. در مرحله بعد نسخه فارسی برای ترجمه مجدد به زبان انگلیسی، در اختیار یک استاد زبان انگلیسی دانشگاه قرار گرفت. نامبرده نسخه انگلیسی را آماده نمود. گویه‌های اصلی و گویه‌های ترجمه مجدد، با یکدیگر تطبیق داده شد. به دلیل وجود برخی تفاوت‌ها، ترجمه مجدد برای دکتر لویس فرستاده شد. وی همسانی ۳۱ گویه را تأیید کرد، برای سه گویه ایراد جزئی گرفت که قابل رفع بود. برای هفت گویه ایراد جدی گرفت. بنابراین، بعد از ترجمه مجدد و بازترجمه مجدد هفت گویه، دوباره بازترجمه مجدد، برای ایشان ارسال گردید. در این مرحله، ترجمه جدید هفت گویه هم مورد تأیید ایشان قرار گرفت. سپس، پرسشنامه به ده دانش آموز داده شد تا از فهم خودشان در مورد تک تک گویه‌ها، پرسشنامه سخن بگویند. در مجموع فهم گویه‌ها برای نوجوانان، مشکلی در بر نداشت. بر

¹. Young Parenting Inventory-Revised-3((YPI-R3)

این اساس پرسشنامه آماده اجرا بر روی نمونه‌ها گردید. بعد از اجرا و تجزیه و تحلیل داده‌ها، همبستگی این پرسشنامه با مقیاس‌های پذیرش و طرد والدین، دلبستگی به والدین، DASS-21، شرم به عنوان روایی همگرا بررسی شد که به ترتیب ۰/۵۷؛ ۰/۵۰ و ۰/۴۴ بود. همچنین روایی واگرا با پرسشنامه ریف و قدردانی به ترتیب ۰/۵۹- و ۰/۳۰- بوده است. بر اساس نتایج حاصل در مطالعه اصلی ضریب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌های نسخه سوم در بین پدران و مادران بین ۰/۶۶ تا ۰/۸۹ بود (لویس و همکاران، ۲۰۲۲). در ایران، تحلیل عاملی این ابزار در مورد پدران و مادران به تفکیک، توسط فرشباغ خوش نظر و همکاران در نمونه‌ای از نوجوانان ۱۶ تا ۱۸ ساله، انجام شده و ده عامل مربوط به مادران بر اساس شاخص‌های زیر، شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI= ۰/۹۷)، شاخص نیکویی برازش (GFI= ۰/۹۱)، شاخص نیکویی برازش تعدیل شده (AGFI= ۰/۹۰) و ریشه دوم میانگین مجذورات خطای تقریب (RMSEA= ۰/۰۶) و ده عامل مربوط به پدران بر اساس شاخص‌های زیر، شاخص برازش مقایسه‌ای (CFI= ۰/۹۵)، شاخص نیکویی برازش (GFI= ۰/۸۹)، شاخص نیکویی برازش تعدیل شده (AGFI= ۰/۸۹) و ریشه دوم میانگین مجذورات خطای تقریب (RMSEA= ۰/۰۷) مورد تأیید قرار گرفت.

پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان^۱: پرسشنامه دلبستگی به والدین (پدر و مادر) و همسان با ۷۵ گویه (هر گروه ۲۵ آیت) به منظور ارزیابی ادراک نوجوانان رده سنی ۱۲ تا ۲۰ سال از ابعاد شناختی و عاطفی مثبت و منفی رابطه با والدین و دوستان نزدیک که با یک طیف لیکرت ۵ درجه از نمره گذاری می شود سه مؤلفه‌ی درجه اعتماد متقابل، کیفیت ارتباط، و بیگانگی (خشم و عصبانیت) را اندازه گیری می کند (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). بین پرسشنامه دلبستگی با خودپنداره، محیط خانوادگی، افسردگی و مقابله خانوادگی مثبت همبستگی وجود دارد که روایی این آزمون را تأیید می کند (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). آلفای کرونباخ کل پرسشنامه در مطالعه آرمسدن و گرینبرگ (۱۹۸۷) در مادر، پدر و همسالان به ترتیب ۰/۸۷؛ ۰/۸۹ و ۰/۹۲ و پایایی آزمون-پس آزمون سه هفته‌ای آن برای والدین برابر ۰/۹۳ و برای همسالان برابر ۰/۸۶ گزارش شده بود (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). در مطالعه نصرتی و همکاران (۱۳۸۳) نیز آلفای

کرونباخ به ترتیب ۰/۸۲؛ ۰/۸۳ و ۰/۹۲ به دست آمد. در مطالعه کنونی نیز آلفای کل پرسشنامه در این سه گروه برابر با ۰/۸۵؛ ۰/۸۴ و ۰/۹۱ بود. پرسشنامه پذیرش- طرد والدینی و کنترل والدین^۲: این پرسشنامه ۷۲ گویه با یک طیف لیکرت چهار درجه‌ای برای ارزیابی خاطرات فرد از ابعاد رفتاری پذیرش، طرد (رفتار خصمانه، نادیده گرفتن و طرد نامتماز) و کنترل پدر و مادر خویش استفاده می شود (خالق و روهنر، ۲۰۰۲). این پرسشنامه دارای پنج زیر مقیاس صمیمیت/محبت، رفتار خصمانه/پرخاشگری، بی تفاوتی/نادیده گرفتن، طرد تمایزناخته و کنترل رفتاری است (خالق و روهنر، ۲۰۱۲). تحلیل عاملی این مقیاس در ۱۰ ملت نشان داده است که ساختار عاملی مشابهی دارد و همچنین در زیر مقیاس کنترل نیز دامنه نمرات از ۱۳ تا ۵۲ است (روهنر و همکاران، ۲۰۰۵). همچنین ثبات درونی آزمون برای مادران برابر با آلفای ۰/۷۶ و برای پدران برابر با آلفای ۰/۷۹ بدست آمده است. در پژوهش که در ایران انجام شده است مقیاس‌های پذیرش پدران و مادران به ترتیب برابر با ۰/۹۵ و ۰/۹۴ برای مقیاس طرد پدران و مادران به ترتیب برابر با ۰/۹۷ و ۰/۹۶ و برای مقیاس کنترل پدران و مادران برابر با ۰/۸۷ و ۰/۸۸ به دست آمد. همچنین پایایی آزمون بازآزمون با فاصله ۳ ماه برابر با ۰/۸۶ بود. همچنین ساختار عاملی پرسشنامه تأیید گردید (سیدموسوی و همکاران، ۱۳۹۶).

مقیاس بهزیستی روانشناختی ریف^۳: این مقیاس را ریف در سال ۱۹۸۰ طراحی نمود (ریف، ۱۹۹۵). فرم اصلی دارای ۱۲۰ گویه بود ولی در بررسی‌های بعدی فرم‌های کوتاه‌تر ۸۴ گویه، ۵۴ گویه و ۱۸ گویه نیز پیشنهاد گردید. در این مطالعه از فرم ۱۸ گویه‌ای استفاده شد. مقیاس‌های بهزیستی روانشناختی دارای شش خرده مقیاس پذیرش خود، رابطه مثبت با دیگران، استقلال عمل، زندگی هدفمند، رشد شخصی و تسلط بر محیط است. نمره بالاتر بیانگر سطح بالای بهزیستی روانشناختی است. چنگ و چان (۲۰۰۵) ضرایب آلفای کرونباخ را برای مقیاس‌های فوق به ترتیب ۰/۵۹، ۰/۶۳، ۰/۵۵، ۰/۶۵، ۰/۷۰، ۰/۵۹ گزارش کردند. در ایران نتایج پژوهش ضریب آلفای کرونباخ برای مقیاس‌های فوق به ترتیب، ۰/۹۲، ۰/۹۴، ۰/۸۰، ۰/۸۵، ۰/۹۱، ۰/۸۷ به دست آمد (شکری و همکاران، ۱۳۸۷). لویس از این پرسشنامه ۱۸ آیتی به منظور روایی واگرا برای پرسشنامه

3. Ryff's Scales of Psychological Well-being

1. Inventory of Parents and Peer Attachment-IPPA

2. Parent Acceptance-Rejection and Parental Control

فرزندپروری یانگ نسخه سوم (YPI-R3) استفاده کرده که نتایج آن نشان داد دارای روایی است (لوئیس و همکاران، ۲۰۲۲).

پرسشنامه قدردانی^۱: پرسشنامه قدردانی توسط مک کالوک و همکاران (۲۰۰۲) طراحی شده است و مشتمل بر ۶ گویه می‌باشد که به صورت ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۷ (کاملاً موافقم) نمره‌گذاری می‌شود. ۲ گویه از سؤالات این مقیاس (گویه‌های شماره ۳ و ۶) به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. این پرسشنامه برای سنجش تفاوت‌های فردی در آمادگی برای تجربه قدردانی در زندگی روزمره ساخته شده است. اعتبار پرسشنامه در پژوهش‌های متعدد و بین فرهنگی رضایت‌بخش بوده است و ضریب آلفای کرونباخ آن بین ۰/۷۵ تا ۰/۸۲ گزارش شده است (چن و همکاران، ۲۰۰۲؛ مک کالوک و همکاران، ۲۰۰۲، نتو، ۲۰۰۷). اعتبار درونی نسخه فارسی پرسشنامه در نمونه‌های دانشجویی و غیر دانشجویی با روش آلفای کرونباخ، ۰/۸۱ و روایی آن از طریق با چند مقیاس، از جمله مقیاس معنویت و رضایت از زندگی، به ترتیب ۰/۴۳ و ۰/۴۴ بوده است (آقابابایی و فراهانی، ۱۳۹۰).

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس^۲: مقیاس افسردگی، اضطراب استرس (DASS) توسط لایباند و لایباند در سال ۱۹۹۵ ساخته شد. یک مقیاس دارای دو فرم کوتاه (۲۱) و بلند (۴۲) گویه ای است که علائم افسردگی، اضطراب و استرس را در مقیاس چهار درجه‌ای از نمره ۰ تا ۳ می‌سنجد. این آزمون از سه زیرمقیاس افسردگی، اضطراب و استرس تشکیل شده است. نمره فرد در هر مقیاس بر حسب هفت گویه مختص آن مقیاس سنجیده می‌شود. این مقیاس یکی از ابزارهای معتبر سنجش نشانه‌های عواطف منفی محسوب می‌شود و پایایی و روایی آن تأیید شده است (نورتون، ۲۰۰۷). بشارت (۱۳۸۴) ضریب آلفای کرونباخ مقیاس افسردگی، اضطراب، استرس را در مورد نمونه‌های از جمعیت عمومی ۰/۸۷ برای افسردگی، ۰/۸۵ برای اضطراب، ۰/۸۹ برای استرس و ۰/۹۱ برای کل مقیاس گزارش کرده است.

پرسشنامه شرم درونی: این مقیاس در سال ۱۹۹۳، توسط کوک تهیه شده و شامل ۳۰ گویه و دو خرده مقیاس کمروبی و عزت نفس است. پاسخ به هر ماده این مقیاس به صورت ۵ درجه‌ای از نوع لیکرت ۵ درجه‌ای (هرگز = ۰ تا همیشه = ۴) است. نمره‌گذاری به صورت معکوس صورت

می‌گیرد؛ به طوری که نمره‌های بالا در این مقیاس نشان دهنده بی ارزشی، بی‌کفایتی، احساس حقارت، پوچی و تنهایی است و نمره پایین نشان‌گر اعتماد به نفس بالاست. کوک ضریب پایایی آلفای کرونباخ خرده مقیاس‌های کمروبی و عزت نفس را به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۹۰ گزارش کرده است. همچنین در پژوهش رجبی و عباسی (۱۳۹۰) ضرایب پایایی آلفای کرونباخ مقیاس شرم درونی شده در کل نمونه ۰/۹۰ در مردان ۰/۸۹ و در زنان ۰/۹۱ گزارش شده است.

ج) روش اجرا

در ابتدا، ابزارهای جمع‌آوری اطلاعات، آماده شدند. به منظور جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه‌ها مورد تأیید حراست و مسئول کل آموزش و پرورش استان تهران، و در مرحله بعد مورد تأیید حراست کل و مسئول آموزش مناطق مربوطه، قرار گرفت. برای فعالیت در مدارس پسرانه، پژوهشگر و برای مدارس دخترانه همکار خانم، به حراست معرفی گردید. بعد از تأیید حراست، پژوهشگر و همکار خانم، در مدارس پسرانه و دخترانه حضور پیدا می‌کردند و ضمن هماهنگی با مدیر، معاون و مشاور مدارس، پرسشنامه‌ها در بین دانش‌آموزان توزیع گردیده و نحوه پاسخدهی به ابزار، برای آن‌ها توضیح داده می‌شد، به منظور باز-آزمایی، پژوهشگر بعد از دو هفته، مجدداً در یکی از مدارس حاضر و دوباره پرسشنامه را در بین دانش‌آموزان توزیع کرده بود.

یافته‌ها

با توجه به تأیید عوامل ده گانه در پرسشنامه فرزندپروری یانگ (ر.ک. قسمت ابزار)، در مورد پدر و مادر به تفکیک، در این قسمت مبتنی بر ده عامل پرسشنامه اصلی، یافته‌های روایی و پایایی ارائه شده‌اند. در پژوهش حاضر، داده‌های ۹۲۲ نوجوان مورد تحلیل قرار گرفت. از این تعداد، ۵۳۲ نفر (۵۷٪) دختر و ۳۹۹ نفر (۴۳٪) پسر بودند. میانگین سنی این افراد بین ۱۶ تا ۱۸ بود که میانگین سنی و انحراف معیار به ترتیب ۱۷/۱۴ و ۱/۰۷ بود. درصد شرکت کنندگان به ترتیب از یکم تا ششم ۴۸/۶، ۳۶/۳، ۷/۷، ۲، ۰/۵ و ۰/۱ درصد بود. بعلاوه ۱۱ درصد از آن‌ها تک فرزند، ۵۶/۶ درصد دو فرزند، ۱۸/۲ درصد سه فرزند، ۵/۱ درصد سه فرزند، ۱ درصد چهار فرزند،

1. Gratitude Questionnaire

2. Depression Anxiety Stress Scale

۰/۶ درصد پنج فرزند و ۰/۲ درصد در خانه‌ای زندگی می‌کردند که شش فرزند داشتند. همانطور که گفته شد پرسشنامه فرزندپروری یانگ شامل ۴۱ گویه و ده خرده مقیاس بود که شرکت کنندگان در رابطه با پدر و مادر به آن‌ها پاسخ دادند. شرکت کنندگان دختر و پسر بودند، بنابراین نتایج در دو

گروه دختر و پسر و در رابطه با پدر و مادر گزارش شده است. جدول ۱ شاخص‌های توصیفی مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم را نشان می‌دهد. نتایج با توجه به بررسی‌ها نشان می‌دهد که میانگین دخترها و پسرها در رابطه با پدر و مادر نزدیک به یکدیگر است.

جدول ۱ شاخص‌های توصیفی (میانگین و انحراف معیار) خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ در مطالعه حاضر (YPI-R3)

پرسشنامه	مادر				پدر			
	دختر		پسر		دختر		پسر	
جنسیت	کل	م	کل	م	کل	م	کل	م
خرده مقیاس‌ها/شاخص‌ها	SD	M	SD	M	SD	M	SD	M
رقابتی و جاه طلب	۱۳/۵۴	۱۴	۱۵/۸۹	۱۶	۱۳/۰۷	۱۳	۱۵/۴۴	۱۶
کنترل	۱۱/۶۲	۹	۱۲/۲۸	۱۱	۱۱/۶۶	۹	۱۳/۴۲	۱۱
طرد و تحقیر	۸/۴۶	۶	۸/۲۳	۷	۸/۵۰	۶	۹/۱۱	۷
غفلت و راهنمایی کافی	۴/۹۱	۴	۴/۹۱	۴	۵/۲۵	۴	۵/۳۴	۴
محرومیت و بازداري هیجانی	۸/۳۰	۶	۸/۶۴	۷	۹/۵۶	۸	۱۰/۳۳	۹
مداخله گری و استثمار گری	۵/۳۴	۴	۵/۰۲	۴	۵/۵۷	۴	۵/۶۹	۴
افراط و محافظت بیش از حد	۸/۰۲	۷	۸/۹۸	۸	۷/۷۹	۸	۸/۰۱	۷
تنبيه	۴/۶۳	۳	۴/۳۹	۳	۴/۵۳	۳	۴/۸۶	۳
گوشه گیری اجتماعی	۴/۴۴	۳	۴/۶۲	۳	۴/۷۵	۳	۴/۹۲	۴
غیر قابل اعتماد بودن و بی مسئولیتی	۵/۲۳	۴	۵/۳۹	۴	۵/۶۹	۴	۵/۹۹	۴

در این مطالعه روایی سازه، همگرا و واگر محاسبه شده است. بعلاوه همبستگی بین مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم به معنای روایی درونی پرسشنامه در نظر گرفته شده است. همبستگی درونی بین مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ بود. بررسی همبستگی‌ها از طریق

ضریب همبستگی پیرسون صورت گرفت. بدین صورت که همبستگی هر مؤلفه با سایر مؤلفه‌ها محاسبه شد و بازه شدت این همبستگی‌ها در جدول زیر گزارش شده است که نشان می‌دهد مطابق گزارش اصلی دارای روایی درونی است.

جدول ۲. همبستگی بین مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم

متغیر	مادر			پدر		
	دختر	پسر	کل	دختر	پسر	کل
۱	۰/۱۳* - ۰/۳۶*	۰/۱۰* - ۰/۲۳*	۰/۱۲* - ۰/۳۴*	۰/۱۴* - ۰/۳۵*	۰/۱۰* - ۰/۲۳*	۰/۰۷* - ۰/۳۱*
۲	۰/۳۷* - ۰/۷۸*	۰/۲۹* - ۰/۶۳*	۰/۳۴* - ۰/۷۳*	۰/۳۳* - ۰/۷۷*	۰/۲۲* - ۰/۷۱*	۰/۳۰* - ۰/۷۴*
۳	۰/۳۴* - ۰/۸۰*	۰/۲۵* - ۰/۶۵*	۰/۳۱* - ۰/۷۵*	۰/۲۷* - ۰/۷۷*	۰/۱۷* - ۰/۷۱*	۰/۲۷* - ۰/۷۴*
۴	۰/۱۳* - ۰/۶۳*	۰/۱۰* - ۰/۴۸*	۰/۱۲* - ۰/۵۵*	۰/۱۴* - ۰/۵۹*	۰/۱۷* - ۰/۵۶*	۰/۱۱* - ۰/۵۶*
۵	۰/۲۶* - ۰/۷۴*	۰/۱۲* - ۰/۵۶*	۰/۲۱* - ۰/۶۵*	۰/۲۲* - ۰/۶۷*	۰/۲۰* - ۰/۶۶*	۰/۱۷* - ۰/۶۶*
۶	۰/۲۶* - ۰/۷۵*	۰/۲۱* - ۰/۵۸*	۰/۱۸* - ۰/۷۱*	۰/۱۹* - ۰/۷۲*	۰/۱۰* - ۰/۷۲*	۰/۱۶* - ۰/۶۹*
۷	۰/۲۳* - ۰/۳۷*	۰/۱۶* - ۰/۳۶*	۰/۲۲* - ۰/۳۷*	۰/۱۹* - ۰/۳۳*	۰/۱۱* - ۰/۲۷*	۰/۱۶* - ۰/۳۰*
۸	۰/۲۷* - ۰/۸۰*	۰/۱۱* - ۰/۶۵*	۰/۲۱* - ۰/۷۵*	۰/۲۳* - ۰/۷۷*	۰/۱۳* - ۰/۷۲*	۰/۲۲* - ۰/۷۴*
۹	۰/۲۲* - ۰/۶۲*	۰/۲۳* - ۰/۴۲*	۰/۱۷* - ۰/۵۴*	۰/۱۵* - ۰/۵۹*	۰/۲۰* - ۰/۵۵*	۰/۱۰* - ۰/۵۶*
۱۰	۰/۲۳* - ۰/۶۳*	۰/۲۳* - ۰/۵۷*	۰/۱۳* - ۰/۶۰*	۰/۱۴* - ۰/۶۵*	۰/۲۳* - ۰/۶۶*	۰/۰۷* - ۰/۶۳*

همبستگی پرسشنامه فرزند پروری یانگ با پرسشنامه پذیرش-طرد والدین، پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان به منظور بررسی روایی سازه، پرسشنامه افسردگی، استرس، اضطراب (DASS-21)، پرسشنامه شرم درونی شده به منظور بررسی روایی همگرا و پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف و پرسشنامه قدردانی به منظور بررسی روایی واگرا محاسبه شد. نتایج

همبستگی پرسشنامه فرزند پروری یانگ با پرسشنامه پذیرش-طرد والدین، پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان به منظور بررسی روایی سازه، پرسشنامه افسردگی، استرس، اضطراب (DASS-21)، پرسشنامه شرم درونی شده به منظور بررسی روایی همگرا و پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف و پرسشنامه قدردانی به منظور بررسی روایی واگرا محاسبه شد. نتایج

جدول ۳ همبستگی پرسشنامه فرزندپروری یانگ با پرسشنامه پذیرش-طرد والدین

گروه	متغیر	مادر					پدر				
		رفتار خصمانه	بی تفاوتی	طرد	کنترل	صمیمیت و محبت	کل	رفتار خصمانه	بی تفاوتی	طرد	کنترل
مادر	۱	۰/۱۸*	۰/۰۲	۰/۱۶*	۰/۲۸*	-۰/۰۸	۰/۲۲*	۰/۰۷	۰/۰۰۱	۰/۰۸	۰/۱۴*
	۲	۰/۶۵*	۰/۵۴*	۰/۶۲*	۰/۴۰*	-۰/۵۴*	۰/۵۷*	۰/۴۳*	۰/۵۲*	۰/۵۲*	۰/۳۸*
	۳	۰/۶۷*	۰/۵۵*	۰/۶۵*	۰/۳۶*	-۰/۵۴*	۰/۵۸*	۰/۴۷*	۰/۴۹*	۰/۵۳*	۰/۴۴*
	۴	۰/۴۰*	۰/۴۹*	۰/۴۱*	۰/۰۹	-۰/۴۶*	۰/۲۷*	۰/۲۹*	۰/۴۵*	۰/۳۹*	۰/۲۳*
	۵	۰/۵۵*	۰/۵۶*	۰/۵۲*	۰/۲۴*	-۰/۵۱*	۰/۴۴*	۰/۳۶*	۰/۴۶*	۰/۴۴*	۰/۳۱*
	۶	۰/۵۰*	۰/۴۴*	۰/۵۲*	۰/۲۳*	-۰/۴۳*	۰/۴۲*	۰/۳۴*	۰/۳۹*	۰/۴۲*	۰/۳۴*
	۷	۰/۳۳*	۰/۲۴*	۰/۲۹*	۰/۲۹*	-۰/۰۲*	۰/۳۶*	۰/۳۶*	۰/۲۲*	۰/۳۰*	۰/۳۱*
	۸	۰/۶۰*	۰/۵۴*	۰/۵۸*	۰/۳۰*	-۰/۵۲*	۰/۵۱*	۰/۳۸*	۰/۴۴*	۰/۴۶*	۰/۳۵*
	۹	۰/۳۴*	۰/۳۶*	۰/۳۲*	۰/۱۸*	-۰/۳۴*	۰/۲۸*	۰/۳۲*	۰/۳۶*	۰/۳۷*	۰/۳۰*
	۱۰	۰/۴۵*	۰/۵۰*	۰/۴۲*	۰/۱۹*	-۰/۴۲*	۰/۳۸*	۰/۳۵*	۰/۴۳*	۰/۳۷*	۰/۲۷*
پدر	۱	۰/۰۷	-۰/۰۱	۰/۰۶	۰/۲۰*	-۰/۰۰۴	۰/۱۳*	۰/۳۳*	-۰/۰۰۶	۰/۱۰*	۰/۲۴*
	۲	۰/۵۴*	۰/۴۶*	۰/۴۹*	۰/۳۰*	-۰/۴۶*	۰/۴۵*	۰/۶۴*	۰/۶۲*	۰/۶۷*	۰/۵۳*
	۳	۰/۵۱*	۰/۴۵*	۰/۴۶*	۰/۲۴*	-۰/۴۲*	۰/۴۳*	۰/۷۲*	۰/۵۹*	۰/۶۹*	۰/۵۷*
	۴	۰/۳۴*	۰/۳۸*	۰/۳۶*	۰/۰۹	-۰/۳۹*	۰/۲۲*	۰/۳۷*	۰/۵۸*	۰/۴۷*	۰/۲۲*
	۵	۰/۴۳*	۰/۳۶*	۰/۳۸*	۰/۲۳*	-۰/۳۷*	۰/۳۵*	۰/۵۳*	۰/۶۲*	۰/۵۹*	۰/۴۱*
	۶	۰/۴۵*	۰/۳۹*	۰/۴۰*	۰/۲۳*	-۰/۳۷*	۰/۲۸*	۰/۵۶*	۰/۵۷*	۰/۶۲*	۰/۵۰*
	۷	۰/۳۰*	۰/۲۵*	۰/۲۵*	۰/۲۴*	-۰/۱۸*	۰/۳۳*	۰/۲۸*	۰/۱۹*	۰/۲۸*	۰/۳۴*
	۸	۰/۴۴*	۰/۴۵*	۰/۴۲*	۰/۲۱*	-۰/۴۰*	۰/۳۸*	۰/۶۳*	۰/۵۴*	۰/۶۵*	۰/۵۱*
	۹	۰/۳۴*	۰/۲۹*	۰/۲۹*	۰/۱۴*	-۰/۲۶*	۰/۲۸*	۰/۴۲*	۰/۴۴*	۰/۴۶*	۰/۳۴*
	۱۰	۰/۴۱*	۰/۳۵*	۰/۳۷*	۰/۱۸*	-۰/۲۹*	۰/۳۷*	۰/۴۴*	۰/۵۵*	۰/۴۸*	۰/۳۶*

بعلاوه قدردانی و شرم دو پرسشنامه دیگری بودند که با مؤلفه‌های فرزندپروری همبستگی معناداری داشتند. بهزیستی روانشناختی اگرچه در مؤلفه‌ها همبستگی بالایی با پرسشنامه فرزندپروری نداشت (به دلیل تعداد کم آیت‌ها در هر مؤلفه (۲ آیت)) اما نمره کل آن همبستگی خوبی داشت که می‌توان بر نمره کل تأکید کرد.

همبستگی پیرسون رابطه بین مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ با مؤلفه‌های اعتماد و بیگانگی در دلبستگی به والدین رابطه معناداری در سه گروه (مادر، پدر و دوستان) وجود دارد. همچنین مؤلفه ارتباط در گروه پدرها نسبت به گروه مادران و دوستان، همبستگی معناداری را با مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ نشان داد.

همبستگی پیرسون در خصوص رابطه بین مؤلفه‌های فرزندپروری یانگ با پرسشنامه DASS نیز نشان داد که همبستگی معناداری با این پرسشنامه دارد.

جدول ۴. همبستگی پرسشنامه فرزندپروری یانگ با پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان

گروه	متغیر	مادر			پدر			دوستان		
		دلبستگی	اعتماد	بیگانگی	ارتباط	دلبستگی	اعتماد	بیگانگی	ارتباط	ارتباط
مادر	۱	۰/۲۰	-۰/۰۵	۰/۲۳	۰/۱۳	۰/۲۴	-۰/۱۴	۰/۳۱	۰/۰۴	۰/۱۲
	۲	۰/۴۷*	-۰/۷۰*	۰/۶۹*	-۰/۲۶	۰/۴۶*	-۰/۵۱*	۰/۶۳*	-۰/۳۴*	۰/۵۴*
	۳	۰/۲۱	-۰/۶۰*	۰/۴۵*	-۰/۱۳	۰/۳۰	-۰/۳۷*	۰/۴۴*	-۰/۲۰	۰/۵۳*
	۴	۰/۱۸	-۰/۵۴*	۰/۴۳*	-۰/۱۰	۰/۲۸	-۰/۴۲*	۰/۴۱*	-۰/۲۸	۰/۴۴*
	۵	۰/۰۲	-۰/۶۱*	۰/۲۴	-۰/۳۰	۰/۱۴*	-۰/۴۰*	۰/۲۰	-۰/۳۲*	۰/۳۵*
	۶	۰/۰۵	-۰/۵۴*	۰/۳۱*	-۰/۴۶*	۰/۰۳	-۰/۴۷*	۰/۱۷	-۰/۴۰*	۰/۴۱*
	۷	۰/۰۰۵	-۰/۳۴*	۰/۱۳	-۰/۰۵	۰/۱۷	-۰/۲۳	۰/۲۷	-۰/۳۷*	۰/۴۵*
	۸	۰/۳۰*	-۰/۶۱*	۰/۵۷*	-۰/۱۶	۰/۲۴	-۰/۲۹	۰/۴۰*	-۰/۲۶	۰/۳۷*
	۹	۰/۱۰	-۰/۴۶*	۰/۳۳*	-۰/۱۱	۰/۱۵	-۰/۲۵	۰/۲۸	-۰/۲۵	۰/۳۷*
	۱۰	۰/۱۸	-۰/۵۲*	۰/۳۹*	-۰/۲۷	۰/۰۷	-۰/۴۳*	۰/۲۱	-۰/۴۶*	۰/۴۹*
پدر	۱	۰/۱۵	-۰/۱۷	۰/۲۷	-۰/۰۲	۰/۰۹	-۰/۲۲	۰/۲۳	-۰/۰۷	۰/۲۵
	۲	۰/۳۹*	-۰/۵۷*	۰/۶۴*	-۰/۱۹	۰/۴۶*	-۰/۵۵*	۰/۶۲*	-۰/۳۲*	۰/۵۴*
	۳	۰/۱۶	-۰/۶۷*	۰/۵۱*	-۰/۲۳	۰/۳۶*	-۰/۵۵*	۰/۵۳*	-۰/۳۵*	۰/۶۰*
	۴	۰/۱۶	-۰/۵۳*	۰/۴۲*	-۰/۱۳	۰/۳۱	-۰/۴۶*	۰/۴۲*	-۰/۳۷*	۰/۵۱*
	۵	-۰/۰۰۳	-۰/۵۲*	۰/۲۸	-۰/۲۲	۰/۳۶*	-۰/۵۳*	۰/۴۱*	-۰/۳۸*	۰/۳۹*
	۶	۰/۱۲	-۰/۵۹*	۰/۳۸	-۰/۳۷*	۰/۰۸	-۰/۵۲*	۰/۲۵	-۰/۴۵*	۰/۴۹*
	۷	۰/۰۲	-۰/۲۵	۰/۰۹	۰/۰۱	۰/۰۴	-۰/۱۶	۰/۱۷	-۰/۳۸*	۰/۲۰
	۸	۰/۳۰	-۰/۵۸*	۰/۶۰*	-۰/۱۶	۰/۴۰*	-۰/۵۳*	۰/۶۲*	-۰/۳۹*	۰/۶۱*
	۹	۰/۰۳	-۰/۲۸	۰/۲۰	-۰/۲۳	۰/۲۱	-۰/۳۵	۰/۳۷*	-۰/۲۳	۰/۳۸*
	۱۰	۰/۱۳	-۰/۵۸*	۰/۳۸*	-۰/۲۹	۰/۱۰	-۰/۴۸*	۰/۲۱	-۰/۴۸*	۰/۴۲*

جدول ۵. همبستگی فرزندپروری یانگ با پرسشنامه DASS

گروه	متغیر	DASS			قدردانی			بهریستی روانشناختی		
		افسردگی	اضطراب	استرس	قدردانی	شرم	پذیرش خود	روابط مثبت	خودمختاری	تسلط بر محیط
مادر	۱	۰/۱۲	۰/۰۷	۰/۱۶*	۰/۰۴	۰/۱۲*	۰/۲۱	-۰/۱۳	۰/۴۷*	۰/۰۵
	۲	۰/۴۷*	۰/۴۴*	۰/۴۸*	-۰/۳۱*	۰/۴۴*	-۰/۲۲	-۰/۲۳	-۰/۰۸	-۰/۴۱*
	۳	۰/۵۳*	۰/۴۶*	۰/۴۸*	-۰/۳۶*	۰/۴۲*	-۰/۳۱	-۰/۳۴*	-۰/۱۱	-۰/۴۸*
	۴	۰/۳۰*	۰/۲۲*	۰/۲۳*	-۰/۲۶*	۰/۳۱*	-۰/۲۷	-۰/۲۲	-۰/۴۱*	-۰/۱۷
	۵	۰/۳۶*	۰/۳۵*	۰/۲۹*	-۰/۲۷*	۰/۳۳*	-۰/۱۴	-۰/۳۲*	-۰/۴۶*	-۰/۲۹
	۶	۰/۴۷*	۰/۴۵*	۰/۳۵*	-۰/۳۱*	۰/۲۸*	-۰/۱۱	-۰/۱۱	-۰/۳۱	-۰/۴۰*
	۷	۰/۲۸*	۰/۲۷*	۰/۳۰*	-۰/۲۰*	۰/۲۶*	-۰/۳۲*	-۰/۳۶*	-۰/۱۵	-۰/۴۸*
	۸	۰/۴۹*	۰/۳۶*	۰/۳۱*	-۰/۳۱*	۰/۳۴*	-۰/۱۹	-۰/۳۱*	-۰/۰۴	-۰/۳۲*
	۹	۰/۳۷*	۰/۴۰*	۰/۳۴*	-۰/۲۳*	۰/۳۵*	-۰/۱۰	۰/۰۸	-۰/۰۵	-۰/۴۳*
	۱۰	۰/۴۱*	۰/۳۹*	۰/۲۹*	-۰/۳۵*	۰/۲۵*	-۰/۱۴	-۰/۱۷	-۰/۳۳	-۰/۴۰*
پدر	۱	۰/۰۵	۰/۱۴	۰/۱۶	۰/۰۹	۰/۱۱*	۰/۲۹	-۰/۲۱	-۰/۳۱*	۰/۰۸
	۲	۰/۴۴*	۰/۴۶*	۰/۴۸*	-۰/۲۷*	۰/۴۱*	-۰/۲۱	-۰/۲۹	-۰/۰۷	-۰/۳۶*
	۳	۰/۴۴*	۰/۴۶*	۰/۴۱*	-۰/۲۵*	۰/۴۱*	-۰/۲۶	-۰/۳۲	-۰/۰۷	-۰/۵۰*
	۴	۰/۳۷*	۰/۳۳*	۰/۳۰*	-۰/۲۴*	۰/۳۲*	-۰/۳۱*	-۰/۲۷	-۰/۴۲*	-۰/۳۵*

گروه	متغیر	DASS					شرم	قدردانی	پذیرش خود	روابط مثبت	بهزیستی روانشناختی			
		افسردگی	اضطراب	استرس	قدردانی	شرم					خودمختاری	تسلط بر محیط	زندگی هدفمند	رشد فردی
۵	۰/۳۶*	۰/۳۶*	۰/۳۵*	۰/۲۱*	۰/۳۴*	۰/۲۲*	۰/۲۴*	۰/۲۹*	۰/۲۹*	۰/۲۱*	۰/۲۹*	۰/۲۱*	۰/۲۵*	۰/۴۳*
۶	۰/۴۵*	۰/۵۲*	۰/۳۸*	۰/۲۳*	۰/۲۸*	۰/۱۵*	۰/۱۴*	۰/۱۸*	۰/۱۸*	۰/۱۴*	۰/۴۵*	۰/۳۸*	۰/۳۶*	۰/۴۵*
۷	۰/۳۰*	۰/۳۲*	۰/۳۰*	۰/۱۵*	۰/۱۸*	۰/۱۶*	۰/۳۳*	۰/۰۵*	۰/۰۵*	۰/۳۳*	۰/۴۲*	۰/۴۳*	۰/۳۲*	۰/۴۸*
۸	۰/۳۴*	۰/۳۸*	۰/۳۳*	۰/۱۵*	۰/۳۲*	۰/۲۰*	۰/۳۳*	۰/۰۵*	۰/۰۵*	۰/۳۳*	۰/۵۰*	۰/۵۱*	۰/۲۹*	۰/۵۳*
۹	۰/۳۲*	۰/۳۷*	۰/۲۶*	۰/۱۷*	۰/۳۷*	۰/۰۶*	۰/۰۸*	۰/۲۷*	۰/۲۷*	۰/۰۸*	۰/۲۵*	۰/۳۶*	۰/۲۶*	۰/۳۳*
۱۰	۰/۳۲*	۰/۳۹*	۰/۳۰*	۰/۲۳*	۰/۲۴*	۰/۲۷*	۰/۲۱*	۰/۳۳*	۰/۳۳*	۰/۲۱*	۰/۴۴*	۰/۲۱*	۰/۴۱*	۰/۵۰*

در این پژوهش، به منظور بررسی همسانی درونی مقیاس، از روش آلفای کرونباخ، امگا و میانگین همبستگی بین آیتمی استفاده شد که نتایج آن در جدول زیر قابل مشاهده است. نتایج بدست آمده نشان داد که مقدار همسانی درونی که از روش آلفا و امگا بدست آمده به هم نزدیک هستند، بعلاوه نتایج بدست آمده در دو گروه دختر و پسر در خصوص پاسخ‌دهی به پرسشنامه مرتبط با پدر و مادر نیز به یکدیگر نزدیک است. با توجه به این که تعداد آیتم‌های مؤلفه‌ها بعضاً بسیار کم است اما مقدار آلفا و امگای بدست آمده مناسب است. نتایج نشان داد که پرسشنامه فرزندپروری یانگ از همسانی درونی مطلوبی برخوردار است درحالی که آلفای کرونباخ کل برای پدر ۰/۹۴ و برای مادر ۰/۹۳ بود.

میانگین همبستگی بین آیتمی هر مؤلفه به معنای ضریب تشخیص آیتم‌ها در دو گروه مادر و پدر برای فرزندان دختر و پسر و کل آن‌ها محاسبه شد. نتایج آن در جدول زیر ارائه شده است. همچنین برای بررسی پایایی به روش بازآزمایی، بعد از دو هفته، تعداد ۵۰ نفر از شرکت‌کنندگان دوباره به سؤالات پاسخ دادند که نتایج آن در جدول ۸ قابل مشاهده است. نتایج همبستگی پیرسون بین دو مرحله اندازه‌گیری نشان داد که همبستگی بالایی بین دو مرحله وجود دارد که به معنای پایایی خوب این پرسشنامه است.

جدول ۶. همسانی درونی پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم

تعداد آیتم	والدین						پدر						مادر					
	جنسیت			دختر			پسر			کل			دختر			پسر		
	مؤلفه‌ها	α	امگا	α	امگا	α	α	امگا	α	α	امگا	α	α	امگا	α	α	امگا	α
۱	۰/۶۱	۰/۶۸	۰/۵۳	۰/۶۰	۰/۶۱	۰/۶۷	۰/۶۰	۰/۶۷	۰/۶۱	۰/۶۷	۰/۶۰	۰/۶۷	۰/۵۰	۰/۵۹	۰/۵۹	۰/۶۷	۰/۵۹	۰/۶۶
۲	۰/۸۵	۰/۸۴	۰/۸۰	۰/۷۹	۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۸۲	۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۲	۰/۸۷	۰/۷۴	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۸۷	۰/۷۴	۰/۸۲
۳	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۲	۰/۸۲	۰/۸۴	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۸۵	۰/۸۴	۰/۸۵	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۸۵	۰/۷۳	۰/۸۱
۴	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۵۸	۰/۵۹	۰/۶۲	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۶۲	۰/۶۲	۰/۶۵	۰/۶۲	۰/۶۵	۰/۴۳	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۶۵	۰/۴۳	۰/۵۷
۵	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۷۷	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۸۳	۰/۷۷	۰/۸۳	۰/۶۴	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۸۳	۰/۶۴	۰/۷۷
۶	۰/۷۹	۰/۷۹	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۸۴	۰/۷۳	۰/۸۱
۷	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۵	۰/۶۴	۰/۶۲	۰/۶۴	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۶۲	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۶۴	۰/۶۳	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۵	۰/۶۵
۸	۰/۸۵	۰/۸۵	۰/۸۰	۰/۸۱	۰/۸۳	۰/۸۶	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۶	۰/۸۳	۰/۸۶	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۱
۹	۰/۵۸	۰/۶۵	۰/۵۴	۰/۵۴	۰/۵۶	۰/۵۸	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۶	۰/۵۸	۰/۵۶	۰/۵۸	۰/۶۳	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۵	۰/۵۶
۱۰	۰/۶۴	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۹	۰/۶۷	۰/۶۴	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۶۴	۰/۶۷	۰/۶۷	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۶۹
کل	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۳	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۴	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۳	۰/۹۰	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۹۱	۰/۹۳

جدول ۷. نتایج میانگین همبستگی بین آبتمی مؤلفه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم

مؤلفه	مادر			پدر		
	دختر	پسر	کل	دختر	پسر	کل
۱	۰/۲۶	۰/۲۱	۰/۲۶	۰/۲۷	۰/۲۱	۰/۲۷
۲	۰/۵۳	۰/۳۳	۰/۴۴	۰/۴۸	۰/۴۰	۰/۴۴
۳	۰/۵۳	۰/۳۷	۰/۴۷	۰/۵۳	۰/۴۹	۰/۵۱
۴	۰/۳۹	۰/۲۱	۰/۳۲	۰/۳۹	۰/۳۳	۰/۳۶
۵	۰/۵۰	۰/۲۷	۰/۴۱	۰/۴۶	۰/۳۴	۰/۴۱
۶	۰/۵۷	۰/۴۰	۰/۵۱	۰/۴۹	۰/۴۵	۰/۴۵
۷	۰/۳۲	۰/۳۲	۰/۳۲	۰/۲۸	۰/۳۳	۰/۳۰
۸	۰/۶۸	۰/۴۲	۰/۵۹	۰/۶۵	۰/۵۸	۰/۶۲
۹	۰/۳۸	۰/۱۹	۰/۳۰	۰/۳۴	۰/۳۰	۰/۳۲
۱۰	۰/۴۳	۰/۲۶	۰/۳۵	۰/۳۰	۰/۳۴	۰/۳۲
کل	۰/۳۴	۰/۲۰	۰/۲۸	۰/۳۰	۰/۲۵	۰/۲۸

جدول ۸. نتایج بازآزمایی پرسشنامه فرزندپروری یانگ نسخه سوم

متغیر	مادر						پدر	
	اجرای اول		اجرای دوم		همبستگی		اجرای دوم	
	SD	M	SD	M	R	SD	SD	r
۱	۱۷/۴۰	۳/۶۷	۱۶/۵۲	۳/۸۲	۰/۷۷*	۱۶/۴۲	۳/۷۱	۰/۷۰*
۲	۱۲/۹۶	۶/۱۰۷	۱۲/۸۸	۶/۰۶	۰/۸۹*	۱۴/۱۶	۷/۰۳	۰/۹۱*
۳	۸/۴۰	۴/۶۶	۸/۳۴	۴/۵۹	۰/۸۷*	۹/۰۲	۵/۸۱	۰/۹۵*
۴	۵/۲۶	۲/۴۶	۴/۹۲	۲/۱۳	۰/۷۴*	۵/۵۷	۲/۶۵	۰/۷۰*
۵	۹/۵۴	۴/۲۰	۸/۴۶	۳/۴۶	۰/۷۵*	۵/۷۵	۵/۱۳	۰/۸۴*
۶	۵/۴۸	۲/۵۶	۵/۱۲	۱/۹۷	۰/۷۹*	۳/۲۴	۲/۵۹	۰/۸۵*
۷	۹/۹۸	۳/۹۳	۹/۰۰	۳/۹۶	۰/۷۵*	۹/۲۸	۳/۸۹	۰/۸۱*
۸	۴/۸۲	۲/۸۴	۴/۷۰	۲/۷۵	۰/۹۱*	۵/۲۸	۲/۶۶	۰/۷۴*
۹	۴/۹۰	۲/۵۸	۴/۸۸	۲/۶۷	۰/۶۹*	۵/۸۵	۳/۱۹	۰/۶۹*
۱۰	۵/۳۶	۱/۸۴	۴/۸۴	۱/۴۳	۰/۷۷*	۶/۳۰	۲/۷۴	۰/۷۷*
کل	۸۴/۱۰	۲۳/۵۰	۷۹/۶۶	۲۱/۹۱	۰/۹۱°	۲۸/۹۲	۲۵/۵۹	۰/۹۳°

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر، با هدف تعیین روایی و پایایی نسخه سوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ در نمونه‌ای نوجوانان شهر تهران انجام شد. از چند دهه پیش، مطالعات فراوانی روی سبک‌های فرزندپروری انجام شده است که بیشتر روی جنبه‌های معمول فرزندپروری تأکید شده است، اما ابزاری طراحی نگردیده بود که جنبه‌های آسیب‌زای تعامل والد-کودک را ترسیم نماید. بر این اساس، بر مبنای نحوه کیفیت تعامل والد-کودک در شکل‌گیری طرحواره، پرسشنامه فرزندپروری یانگ طراحی گردید که ۱۷

طرحواره را مطالعه می‌کرد (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶). در مرحله بعد، لوئیس و همکاران (۲۰۱۸) نسخه دوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ را طراحی کردند که ۳۶ گویه و شش خرده مقیاس تشکیل شده بود. در نهایت، نسخه اصلاح شده و بهبود یافته پرسشنامه فرزندپروری یانگ (YPI-R3) طراحی گردید که ۴۱ گویه و ۱۰ خرده مقیاس دارد. هر دو نسخه پرسشنامه فرزندپروری یانگ، در جامعه دانشجویی و بزرگسال اجرا شده و روی جامعه نوجوان انجام نشده بود، بر این اساس در ارتباط با مؤلف پرسشنامه، از طریق رایانامه، و استقبال ایشان از انجام مطالعه پرسشنامه در

نوجوانان ۱۶ تا ۱۸ ساله، این مطالعه با هدف تعیین روایی و پایایی نسخه سوم پرسشنامه فرزندپروری یانگ در جامعه نوجوان ایرانی انجام گردید. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که مدل با داده‌ها برازش دارد. بدین معنی که ساختار عاملی پرسشنامه یانگ در ایران مشابه ساختار نسخه اصلی است. نتایج همسانی درونی پرسشنامه بر اساس ضریب آلفای کرونباخ ۱۰ مقیاس بین ۰/۵۳ تا ۰/۸۵ برای پدر و بین ۰/۴۱ تا ۰/۸۷ برای مادر و ضریب امگا بین ۰/۵۴ تا ۰/۸۵ برای پدر و بین ۰/۴۱ تا ۰/۸۷ برای مادر بوده است، همچنین ضریب آلفای کرونباخ کل برای پدر ۰/۹۴ و برای مادر ۰/۹۳ بوده است که نشان‌دهنده اعتبار و همسانی درونی مطلوب برای نسخه فارسی پرسشنامه فرزندپروری یانگ است. این یافته‌ها با نتایج لویس و همکاران (۲۰۲۲)، شفیلد (۲۰۰۵) همسو بود. البته باید بدین نکته اشاره نمود که آلفای کرونباخ، تحت تأثیر تعداد سؤال هم می‌باشد، بدین خاطر، دیده می‌شود که آلفای برخی خرده مقیاس‌ها نسبتاً پایین است. به همین خاطر همبستگی بین آیتمی هم گزارش شده است. این همبستگی‌ها همگی، بین ۰/۲۱ تا ۰/۶۵ گزارش شده است. همچنین نتایج حاصل از ضریب همبستگی بازآزمایی با فاصله زمانی دو هفته برای کل خرده مقیاس‌ها بین ۰/۶۹ تا ۰/۹۵ و همگی در سطح ($p < 0.01$) معنادار بود که نشان می‌دهد که سازه مورد نظر در طول زمان نسبتاً ثابت می‌باشد. نتایج بازآزمایی با فاصله دو هفته و همچنین نتایج آلفا و امگا در همسانی و انسجام درونی پرسشنامه نشان می‌دهد که پرسشنامه فوق از پایایی قابل قبولی برخوردار است. نتایج مطالعه لویس نشان داد که ضریب آلفای کرونباخ بین ۰/۶۷ تا ۰/۸۸ در کوالالمپور و بین ۰/۶۸ تا ۰/۸۸ در سنگاپور بین پدران می‌باشد و ۰/۶۷ تا ۰/۷۷ بین ۰/۶۷ تا ۰/۷۷ در کوالالمپور و بین ۰/۶۶ تا ۰/۸۹ در سنگاپور بین مادران می‌باشد.

لویس (۲۰۲۲) از پرسشنامه‌های متفاوتی در نسخه دوم و سوم، برای بررسی روایی همگرا و واگرا، استفاده کرده بود. البته برخی از پرسشنامه‌ها را در هر دو مطالعه مشترک و برخی را اختصاصی برای هر مطالعه، مورد استفاده قرار داده است، به همین خاطر در پژوهش کنونی، برای روایی از پرسشنامه‌های متعددی استفاده شده که در کار لویس (۲۰۱۸) مورد نظر بوده است. نتایج روایی سازه، نشان داد که مقادیر همبستگی بین پرسشنامه فرزندپروری یانگ با پرسشنامه پذیرش-طرد والدینی و پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان معنادار بود. میزان همبستگی کلی بین پرسشنامه فرزندپروری

یانگ با پرسشنامه پذیرش و طرد والدین ۰/۵۰ و با پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان ۰/۳۲ بود. نتایج نشان می‌دهد که خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ به طور معناداری با نزدیک‌ترین سازه مرتبط نظری از سایر خرده مقیاس‌های فرزندپروری همبستگی معناداری دارد. به عنوان مثال، همبستگی بین رفتار خصمانه/پرخاشگرانه و طرد تمایز نیافته مادر در پرسشنامه پذیرش-طرد والدینی و کنترل و طرد مادر در پرسشنامه فرزندپروری یانگ همبستگی بالایی وجود دارد که نشان می‌دهد که هر دو پرسشنامه، سازه مشترکی را، مورد مطالعه قرار می‌دهد و به درستی همبستگی بالایی دارند. به دیگر سخن، هر نوع رفتار خصمانه و پرخاشگرانه از طرف والدین را، نوجوانان چونان نوعی طرد ادراک می‌کند. همچنین بالا بودن همبستگی بین تنبیه و رفتار خصمانه نیز نشان‌دهنده سازه مشترک هر دو ابزار می‌باشد. به نوعی بیان‌کننده این موضوع می‌باشد که نوجوان هر نوع رفتار خصمانه از طرف والدین را به عنوان تنبیه در نظر گرفته و باعث فاصله بین نوجوان و والدین می‌گردد. همچنین نتایج نشان می‌دهد که بین کنترل و طرد نیز همبستگی بالایی وجود دارد، به نوعی که نشان‌دهنده نزدیکی این دو سازه می‌باشد، در واقع نوجوان هر نوع کنترل انتقال ناتوانی از سوی والدین خود در نظر گرفته که با طرد تداعی می‌گردد. نتایج همبستگی دو پرسشنامه در بخش پدر، نشان می‌دهد بین خرده مقیاس‌های مخصوص پدر پرسشنامه فرزندپروری یانگ و خرده مقیاس‌های بخش پدر پرسشنامه پذیرش-طرد والدین، همبستگی بالایی وجود دارد که نشان می‌دهد که سازه‌های مورد مطالعه در خصوص پدر در هر دو ابزار دارای دقت بالایی بوده و نوجوان می‌تواند این سازه‌ها را یکسان قلمداد کند. این نشان می‌دهد که نوع نگاه پدر و جایگاه پدر برای نوجوان بسیار مهم می‌باشد. همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد رابطه معکوسی بین محبت و صمیمیت پرسشنامه پذیرش-طرد والدین با تمامی خرده مقیاس‌های فرزندپروری یانگ وجود دارد. پرسشنامه فرزندپروری یانگ، پرسشنامه‌ای بر اساس فرزندپروری منفی است و همبستگی معکوس بین سازه محبت و صمیمیت و سازه‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ نشان‌دهنده دقت سازه‌های مورد مطالعه است. به عبارت دیگر، هر چقدر صمیمیت و نزدیکی بین والدین با فرزندان بیشتر باشد، تحقیر، سرزنش، تنبیه، کنترل و... به عنوان نماینده سبک‌های فرزندپروری یانگ کمتر خواهد بود و این نتایج، با پژوهش بابور و همکاران (۲۰۱۶) و بوگلز و فارز (۲۰۰۸) همسو می‌باشد.

دلبستگی، پیوند عاطفی-هیجانی نسبتاً پایداری است که میان مادر و فرزند یا افرادی که نوزاد در تعامل منظم و دائم با آن‌هاست ایجاد می‌شود و دارای ۳ سبک ایمن، اجتنابی و دوسوگراست. به عبارت دیگر، دلبستگی به توانایی غریزی کودک برای ایجاد ارتباطات هیجانی قوی و معنی‌دار با خانواده و مراقبان او است. یانگ با تأثیرپذیری از نظریه دلبستگی و کیفیت رابطه مادر-نوزاد، و تأثیر آن در شکل‌گیری طرحواره‌های ناسازگار اولیه، پرسشنامه فرزندپروری را طراحی کرد (سوجدا و استرلسکی، ۲۰۲۳). مطالعات زیادی، دونیتا و ماریا (۲۰۱۵)، ابراهیمی و همکاران (۲۰۱۷)، امامی و همکاران (۲۰۲۴) انجام شده که نشان داده که بین سبک‌های فرزندپروری و سبک‌های دلبستگی همبستگی معنی‌داری وجود دارد. در مطالعه حاضر بین ابعاد پرسشنامه فرزندپروری یانگ و اعتماد در پرسشنامه دلبستگی به مادر، همبستگی بالا و منفی وجود دارد. می‌توان این گونه تبیین کرد که اعتماد به مادر نوعی از صمیمیت را بین نوجوان و مادر را ایجاد می‌کند که برخلاف طرد، تحقیر، کنترل، رفتار خصمانه و سرزنش عمل می‌کند و بر این اساس اعتماد بین نوجوان و والدین، تمامی این فاکتورها را خنثی می‌کند که این نتایج با پژوهش فارز و کیمبرلی (۲۰۰۹) و نوشاک و همکاران (۲۰۲۴) همسو می‌باشد. همچنین در مقایسه خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ و پرسشنامه دلبستگی به والدین و همسالان، اعتماد به پدر با اکثر خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ رابطه بالا و معکوس دارد. همچنین بیگانگی با پدر با کنترل، طرد، تنبیه و غفلت رابطه مثبت و معنی‌داری دارد. نتایج نشان می‌دهد که هر چقدر فاصله روانی بین نوجوان و پدر بیشتر بوده و پدر شروع به تحقیر، طرد و تنبیه نوجوان بکند نوجوان این برداشت را خواهد داشت که پدر از وی دور بوده و احساس بیگانگی نسبت به وی خواهد داشت که با نتایج رنک و همکاران (۲۰۰۷)؛ فارز و همکاران (۲۰۰۹)؛ رنک و همکاران (۲۰۰۷)؛ پاکدامن و همکاران (۱۳۹۰)، کاتس و همکاران (۲۰۱۷) و بهنیا و همکاران (۱۳۹۸) همسو می‌باشد.

همچنین نتایج بین خرده مقیاس‌های فرزندپروری یانگ با بیگانگی از دوستان نشان می‌دهد که هر چقدر میزان کنترل، تحقیر، طرد، تنبیه، غفلت و حمایت بیش از حد والدین بالا باشد، منتهی به این می‌شود که نوجوان به تدریج از خود و در نهایت از دوستان فاصله می‌گیرد و میزان بیگانگی از دوستان بالا می‌رود به طوری که نتایج نشان می‌دهد بین خرده مقیاس‌ها با

بیگانگی از دوستان رابطه مثبت و بالایی وجود دارد که با نتایج رینا و همکاران (۲۰۱۹)، مولر و همکاران (۲۰۱۴)، متر و همکاران، (۲۰۱۸) و حاج حدادادی و همکاران (۱۴۰۰) همسو می‌باشد. بنابراین مشاهده می‌شود که سازه‌هایی که در پرسشنامه‌های مختلف، همسو هستند، توانسته‌اند این همسویی را در این پژوهش نمایان کنند و بدین سان می‌توان اشاره نمود که پرسشنامه فرزندپروری یانگ، دارای سازه‌های معتبری برای سنجش برخی ابعاد فرزندپروری می‌باشد.

مؤلفه بعدی، شرم می‌باشد. شرم نوعی هیجان دردناک است که با حس درونی بی‌ارزشی و فرومایگی همراه است و در آن یک خصومت معطوف به درون وجود دارد (واندرهیدن و مایر، ۲۰۱۷). اغلب دو مؤلفه را برای شرم در نظر می‌گیرند: مؤلفه اول: شرم درونی شده که متمرکز بر خود است و فرد خود را به صورت بی‌کفایت، معیوب یا بد احساس و ارزیابی می‌کند و مؤلفه دوم: شرم بیرونی شده که مربوط به افکار و احساساتی است مبنی بر اینکه فرد در ذهن دیگران چگونه به نظر می‌رسد (لی و همکاران، ۲۰۱۴)؛ به نقل از امینی و حسن‌زاده، (۱۴۰۰). نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که بین پرسشنامه شرم درونی و خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ رابطه مثبت وجود دارد و این با نتایج پژوهش فارز و همکاران (۲۰۱۶) و کرن و همکاران (۲۰۲۰) همسو می‌باشد. نتایج پژوهش کلیسون و سولبرگ (۲۰۰۲) و میلر (۲۰۰۵) حاکی از این هستند که انواع ناسالم مراقبت‌های اولیه (مانند شرم‌گین‌سازی، سوءاستفاده جسمی و هیجانی، عیب‌جویی، طرد، عدم پذیرش و غفلت)، منجر به نهادینه‌سازی شرم در فرد خواهد شد. در یک مطالعه طولی، بنت و همکاران (۲۰۱۰)، مشاهده کردند که کودکانی که مورد غفلت واقع شده بودند استعداد شرم و علائم بیشتری از افسردگی را گزارش می‌کردند. در مطالعه‌ای دیگر، بنت و همکاران (۲۰۰۵)، نشان دادند که سوءاستفاده جسمی، در مقایسه با غفلت، رابطه قوی‌تر با افزایش شرم داشت. دراگان و همکاران (۲۰۲۱) نیز دریافتند که کیفیت مراقبت اولیه و استعداد شرم در جوانان رابطه‌ای معنادار دارند. می‌توان این گونه تبیین کرد که تجارب اولیه منفی با مراقبان، کودک را نسبت به تجربه شرم آسیب‌پذیر می‌سازد. متعاقب آن، این آسیب‌پذیری می‌تواند راهبردهای دفاعی را در کودک فعال کند. به بیان دیگر، در این مواقع است کودک گمان کند که بی‌ارزش است و لیاقت مراقبت مناسب را ندارد، و در نتیجه، ممکن است ناقص بودن و دوست نداشتنی بودن را درونی‌سازی کند. از

طرف دیگر، ممکن است کودک استنباط کند که مراقب بدی دارد که نیازهایش را برآورده نمی‌کند. باین حال، او هنوز به مراقبش وابسته است و هم آهنگی را از او می‌طلبد. در این حالت، ممکن است خشم معطوف به مراقب تغییر جهت داده و به سوی خود برگردانده شود و در نتیجه آن، شرم تجربه شود (عسگری‌زاده و قنبری، ۲۰۲۲). به عقیده شورو (۱۹۹۸، ۲۰۱۷) و فوشا (۲۰۰۳)، وقتی مراقب هماهنگی کافی را با کودک نداشته باشد، تجربه درونی غالب کودک شرم خواهد بود. تعاملات غیرکلامی و هماهنگ میان مراقب و کودک می‌توانند پیوند عاطفی ایمنی را به وجود آورند که به خودتنظیمی کودک در گذر زمان کمک کند. از طریق این هماهنگی، کودک می‌آموزد که سهم شدن در عواطف مثبت را از مراقبش توقع داشته باشد (هیل، ۲۰۱۵). در مقابل، ناهماهنگی در چهره مراقب ماشه چکان اصلی تجربه شرم است. به بیان دیگر، وقتی کودک در حال تجربه حالت هیجانی مثبت است، انتظار دارد که مراقب هم در این حالت سهم و شریک شود. وقتی مراقب با این حالت کودک هماهنگ نشود، عاطفه مثبت کودک تحلیل می‌رود و شرم در پی آن می‌آید. وقفه در رابطه هم می‌تواند شامل نادیده گرفتن (طرد کردن، فاصله گرفتن یا غفلت از کودک)، هم حمایت (حمایت خیلی زیاد) و هم شامل ارتکاب (وقفه، سرزنش کردن، تنبیه کردن یا حمله به کودک) باشد (واکر، ۲۰۱۱). هر کدام از این عوامل می‌تواند در شکل‌گیری احساس شرم تأثیرگذار باشد (قنبری، ۲۰۲۲).

بررسی رابطه بین پرسشنامه افسردگی، اضطراب و استرس (DASS) و ابعاد پرسشنامه فرزندپروری یانگ نشان می‌دهد، رابطه مثبت و معناداری بین آن‌ها وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد بیشترین همبستگی بین طرد مادر و افسردگی نوجوان ۰/۵۳ و مداخله‌گری پدر و اضطراب نوجوان ۰/۵۲ می‌باشد. همچنین همبستگی کل خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ مادر و افسردگی ۰/۵۳ و کل خرده مقیاس‌های پرسشنامه فرزندپروری یانگ پدر و اضطراب ۰/۵۱ می‌باشد. این نتایج با نتایج پژوهش جهان و سوری (۲۰۱۶) همسو می‌باشد که نشان می‌دهد رابطه مثبت و معناداری بین سبک فرزندپروری بی‌تفاوت مادر و اضطراب و استرس، کنترل بیش از حد مادران و استرس، اضطراب و افسردگی وجود دارد. بین سبک فرزندپروری بدرفتاری والدین با اضطراب و استرس و افسردگی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین با نتایج روز و همکاران (۲۰۱۷) همسو می‌باشد که

یک مطالعه سیستماتیک روی مقالاتی در این زمینه انجام داده است و نتایج ۱۳ مقاله نشان می‌دهد که برخی از اشکال شیوه‌های فرزندپروری ضعیف با رفتارهای درونی‌سازی مرتبط است. نتایج مطالعه با نتایج پژوهش قنبری و همکاران (۱۳۸۸) همسو می‌باشد که نشان داد که سبک فرزندپروری مقتدرانه با تمام نشانه‌های درونی‌سازی رابطه منفی معنادار و سبک فرزندپروری مستبدانه با تمام نشانه‌ها رابطه مثبت معنی‌دار دارند. نتایج حاصل از پژوهش قراگوزلو و عطادخت (۱۳۹۷) نشان داد که بین سبک فرزندپروری استبدادی مادران و افسردگی، اضطراب و استرس نوجوانان پسر رابطه مثبت معناداری وجود دارد که با نتایج مطالعه حاضر همسو است. در تبیین نتایج فوق به نقش مادر اشاره کرد که به عنوان اولین مراقب در شکل‌گیری تصویری که کودک از خود دارد، تأثیر بسزایی دارد. همانطور که بالبی از مفهوم مدل کارکرد درونی استفاده می‌کند که بر اساس رابطه اولیه مادر-نوزاد شکل می‌گیرد و باعث شکل‌گیری انواع دلبستگی می‌شود (فانگی، ۲۰۰۱). مدل طرحواره درمانی یانگ بر اساس مفهوم دلبستگی در تبیین نظریه خود به این موضوع می‌پردازد. کیفیت تعامل مادر-کودک سازه اصلی در آسیب‌پذیری به افسردگی است. الگوهای ناایمن و آشفته روابط با مراقب اولیه به شکل بازنمایی‌های ذهنی در کودک درونی می‌شود و این بازنمایی‌های ذهنی آسیب دیده براساس روابط آشفته اولیه می‌تواند آسیب‌پذیری به افسردگی‌های بعدی ایجاد کند (ساعدی و همکاران، ۱۳۹۷). در واقع کیفیت آشفته رابطه والدین با کودک ادامه داشته و در دوره نوجوانی، احساس دوست داشتنی نبودن توسط مادر به نوجوان داده شود و نوجوان احساس کند که توسط والدین و بخصوص مادر طرد می‌شود، مهمترین احساسی که می‌توان نوجوان آن را نشان دهد، احساس رهاشدگی و بی‌ثباتی، تنهایی و خلاء و نتیجه آن احساس تنهایی در نهایت افسردگی می‌باشد (یانگ و همکاران، ۲۰۰۶). از نقطه نظر فرزندپروری، طرد را می‌توان به عنوان مادر بی‌تفاوت و بی‌اعتنا در نظر گرفت که کنترل کم و گرمی کمی نسبت به نوجوان خود دارد و این میزان فاصله روانی مادر را با فرزند خود بیشتر کرده و موجب شکل‌گیری علائم افسردگی در نوجوان می‌شود. در عین حال، والدین مستبد نوجوانان خود را وادار می‌کنند تا از آن‌ها پیروی کنند و به آن‌ها احترام بگذارند. آن‌ها محدودیت‌ها و کنترل‌های شدیدی بر نوجوانان اعمال می‌کنند و تبادل کالمی اندکی با فرزندان خود دارند. این عوامل موجب می‌شود فرد احساس بی‌کفایتی کند و در نتیجه

احساس شرم و در نهایت اضطراب در او شکل بگیرد. در همین راستا، هاریسون (۲۰۱۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسید که کنترل بیش از حد پدر با احساس شرم و احساس بی‌کفایتی ارتباط دارد (هاشمی و همکاران، ۱۳۹۷). همچنین تحقیقاتی که در فوق اشاره شد، میزان کنترل و حمایت زیاد والدین، وابستگی نوجوان را نسبت به والدین افزایش داده و به نوعی این احساس را به نوجوان انتقال می‌دهد که وی فاقد توانمندی می‌باشد و لازم است که تصمیمات مهم توسط والدین گرفته شود. انتقال این احساس ناتوانی در تصمیم‌گیری باعث احساس بی‌کفایتی و اضطراب در نوجوان برای گرفتن تصمیم‌گیری‌های مهم می‌شود (روک و موریس، ۲۰۰۹).

قدردانی به عنوان یک احساس مثبت بین فردی (دوکاسی و همکاران، ۲۰۱۹)، به تمایل برای قدردان بودن در واکنش به خیرخواهی افراد در به وجود آوردن تجارب مثبت تعریف شده است (مک کالو و همکاران، ۲۰۰۲). نتایج نشان می‌دهد بین قدردانی و ابعاد مختلف پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری یانگ رابطه منفی و معناداری وجود دارد. می‌توان این گونه تبیین کرد که روابط مثبت توأم با امنیت بین والدین و نوجوان می‌تواند روی احساس دوست داشتن و نهایتاً احساس عشق به خود و دیگران را در چارچوب قدردانی نشان دهد. این با نتایج پژوهش لویس و همکاران (۲۰۲۲) همسو می‌باشد. پژوهش مهدیان و شیخ‌الاسلامی (۱۴۰۱) نشان می‌دهد که رابطه معکوس بین کنترل روانشناختی والدین و قدردانی است که با پژوهش حاضر همسو می‌باشد. این یافته با نتایج تحقیقات کالرک و همکاران (۲۰۱۵) هیوز و همکاران (۲۰۱۸) و اسلان (۲۰۱۱)، همسو است. سونن و همکاران (۲۰۱۰) معتقدند والدین کنترل‌گر از طریق روش‌های زورگویانه و آمرانه مانند القای گناه و شرم و سلب محبت به بچه‌هایشان، برای اجابت کردن دستورالعمل‌هایشان فشار می‌آورند و والدین را قادر می‌سازد، بچه‌ها را برای برآورده کردن تقاضاهایشان هدایت کنند، که در این شیوه رشد روانی-اجتماعی فرزندان با مداخله و مزاحمت تحلیل می‌رود و توانایی آن‌ها را برای کسب استقلال و هویت شخصی بازداري می‌کند. بنابراین، وقتی ارتباط والدین همراه با کنترل‌گری است احتمال دارد، کودک ظاهراً از دستورات والدین اطاعت کند ولی در نتیجه کنترل، در شکل‌گیری هیجانات اخلاقی مانند قدردانی، تأثیر منفی داشته باشد.

مؤلفه دیگر مورد مطالعه، بهزیستی می‌باشد. بهزیستی یکی از سازه‌های مدرن روانشناسی قرن اخیر است که از دو واژه well یعنی "خوبی و

برخورداري از ویژگی مطلوب" و واژه being به معنای "وجود، بودن و هستی" تشکیل شده است (سیمونتون و بیومستر، ۲۰۰۵). اسنایدر و لویز (۲۰۰۲) معتقدند که شادی و بهزیستی مترادف با هم نیستند، بلکه بهزیستی ترکیبی از شادی و یافتن معنا در زندگی است (فیروزآبادی و ملتفت، ۲۰۱۷). نتایج نشان می‌دهد بین ابعاد متعدد پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری یانگ با بهزیستی روانشناختی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد که بیشترین همبستگی مربوط به خرده مقیاس زندگی هدفمند و تسلط بر محیط با طرد و تحقیر مادر و خرده مقیاس زندگی هدفمند و تسلط بر محیط با طرد و تحقیر و تنبیه پدر می‌باشد. در این مورد می‌توان، گفت که اگر تعامل والد با کودک توأم با طرد و تحقیر و احساس دوست نداشتنی بودن باشد و کودک تجارب ناخوشایندی از این تعامل را درونی کند، از طریق ایجاد آسیب‌پذیری شناختی یا شکل‌گیری طرحواره‌های ناسازگار اولیه که ساختارهای شناختی انعطاف‌ناپذیر و افراطی هستند، منجر به سوگیری منفی در تفسیر اطلاعات شناختی و هیجانی می‌شوند بر این اساس آسیب‌های روانشناختی در بزرگسالی را پیش بینی می‌کنند و نوجوان احساس سلامت روانی نخواهد داشت (حسنی و همکاران، ۱۴۰۰). همان‌گونه که شهاب و همکاران (۱۳۹۸) نشان داده‌اند طرحواره‌های ناسازگار اولیه با تجارب ناگوار زندگی و بهزیستی روانشناختی با تجارب و هیجانات لذت‌بخش زندگی همراه است. طرحواره‌های در شکل‌گیری احساس فرد از خود و محیط پیرامون و سلامت روانی تأثیرگذار باشد. بر اساس این تجارب، احساس نوجوان نسبت به خود توأم با ناامیدی و بی‌تفاوتی و احساس بی‌کفایتی می‌باشد که در پیش‌بینی سلامت روانی تأثیرگذار است (صباغ و همکاران، ۱۴۰۲). پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بین طرحواره‌های حوزه بردیدگی و طرد و سلامت روانی رابطه منفی وجود دارد، همچنین همبستگی معکوس و بالا بین خرده مقیاس تنبیه و سلامت روانشناختی وجود دارد، بر این اساس می‌باشد که هر نوع تنبیه از طرف والدین و بخصوص پدر، باعث تزریق احساس بی‌کفایتی و در نهایت باعث شکل‌گیری طرحواره نقص/شرم شده که این طرحواره نیز در حوزه بردیدگی و طرد قرار می‌گیرد و با سلامت و بهزیستی روانشناختی رابطه منفی دارد این نتایج همسو با نتایج سید خراسانی و همکاران (۱۴۰۲) و لویس و همکاران (۲۰۲۲) و شرکت و همکاران (۱۳۹۹) می‌باشد.

با توجه به نتایج به دست آمده از روایی سازه، همگرا و واگرا و همبستگی بالایی که بین پرسشنامه فرزندپروری یانگ با ابزار فوق را نشان می‌دهد و همچنین نتایج حاصل از آلفای کرونباخ و امگا و میانگین همبستگی بین آیتمی و بازآزمایی آن بعد از دو هفته به عنوان پایایی، نتایج نشان می‌دهد که پرسشنامه فرزندپروری یانگ روایی و پایایی مطلوبی دارد. این نتایج که همسو با نتایج لویس و همکاران (۲۰۲۲) می‌باشد که در کشورهای آمریکا، آفریقای جنوبی، نیجریه، هندوستان، مالزی و سنگاپور اجرا شده بود. علی‌رغم تفاوت‌های فرهنگی بین کشورهای مختلف و کشور ایران، نتایج مشابه‌ای حاصل شد که نشان می‌دهد، کیفیت تعامل والد-فرزند در فرهنگ‌های مختلف، از الگوهای نزدیک به هم تبعیت می‌کند و می‌تواند نشانگر این موضوع باشد که احتمالاً با سازه‌هایی فرا فرهنگی مواجه هستیم. با توجه به اینکه اکثر معیارهای فرزندپروری گذشته تنها سه یا چهار زیر مقیاس دارند، پرسشنامه فرزندپروری یانگ، گام مهمی در جهت کشف تجربیات فرزندپروری منفی است. از آنجایی که بعید است الگوهای فرزندپروری پیچیده را تنها با چند زیرمقیاس به اندازه کافی ارزیابی کرد، این پرسشنامه با ده خرده مقیاس می‌تواند بینش تازه‌ای در مورد ماهیت فرزندپروری منفی ارائه دهد. به متخصصان اجازه می‌دهد تا الگوهای ناسازگار فرزندپروری گذشته را به شکل مناسب ارزیابی کنند. این امر می‌تواند به درک بیشتر پژوهشگران، از نقش فرزندپروری در طیفی از پیامدهای رشدی، از جمله ایجاد اختلالات شخصیتی که به آن‌ها مرتبط است کمک کند (شوپرت و همکاران، ۲۰۱۵). در نتیجه، متخصصان رفتاری و والدین می‌توانند درک کامل‌تری از منشأ چنین الگوهای فرزندپروری آسیب‌زا به دست آورند و شاید بتوانند ایجاد اختلالات روانشناختی خاص در بزرگسالی را با الگوهای فرزندپروری خاص در دوران کودکی مرتبط کنند.

پرسشنامه کنونی همچنین پتانسیل استفاده در کار بالینی و تحقیقاتی را نشان می‌دهد و مقیاسی قابل اعتماد برای اندازه‌گیری طیف کامل‌تری از الگوهای فرزندپروری ناسازگار گذشته، اعم از آسیب‌زا و عادی است. از این جهت که این پرسشنامه بر محدودیت واضحی که در ادبیات فعلی برای اندازه‌گیری الگوهای والدینی گذشته وجود دارد، غلبه می‌کند. نتیجه نهایی این است که ترکیب استفاده از این مقیاس با سایر آزمون‌های روانشناختی به دلیل سطح قابل توجهی از قابلیت پیش‌بینی برای متخصصان رفتاری مفید

خواهد بود. از جمله محدودیت‌های پژوهش می‌توان به نمونه‌گیری در دسترس و نوجوانان ساکن تهران اشاره نمود که قابلیت تعمیم‌پذیری نتایج را با محدودیت مواجه می‌کند. همچنین جمعیت غیر بالینی که در مدارس شهر تهران شاغل به تحصیل بودند برای پژوهش انتخاب شده بودند. پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آتی در بوم‌های دیگر، حتی در گستره بزرگسالی متمرکز شوند و در عین حال از ابزارهایی چون مصاحبه بهره ببرند تا وضعیت روایی ابزار، به طرق دیگری هم واری شود. از سوی دیگر پیشنهاد کاربردی این پژوهش می‌تواند بر استفاده از این ابزار در گستره پژوهشی و با رعایت احتیاط‌های علمی، در گستره بالینی یا حتی پیشگیری باشد، به طوری که در همراهی با طرحواره‌های ناسازگار یانگ، در پیچه مناسبی را در ابعاد آسیب شناسانه خواهد گشود.

ملاحظات اخلاقی

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول در رشته روانشناسی بالینی در دانشکده علوم انسانی دانشگاه علم و فرهنگ است. پژوهش حاضر با کسب کد اخلاق IR.ACER.ROYAN.REC.1401.046 پژوهشگاه رویان جهاد دانشگاهی انجام گردیده است. به جهت حفظ رعایت اصول اخلاقی در این پژوهش سعی شد تا جمع‌آوری اطلاعات پس از جلب رضایت شرکت‌کنندگان انجام شود. همچنین به شرکت‌کنندگان درباره رازداری در حفظ اطلاعات شخصی و ارائه نتایج بدون قید نام و مشخصات شناسنامه افراد، اطمینان داده شد.

حامی مالی: این پژوهش در قالب رساله دکتری و بدون حمایت مالی می‌باشد.

نقش هر یک از نویسندگان: این مقاله از رساله دکتری نویسنده اول و به راهنمایی نویسنده دوم و سوم و مشاوره نویسنده چهارم استخراج شده است.

تضاد منافع: نویسندگان همچنین اعلام می‌دارند که در نتایج این پژوهش هیچ گونه تضاد منافی وجود ندارد.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از دانش‌آموزان و مسئولان مدارس می‌گردد که در این پژوهش شرکت کردند و همکاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

آذرمیدخت، شهاب؛ احدی، حسن؛ جمهری، فرهاد؛ کراسکیان مومجباری، آدیس. (۱۳۹۸). بررسی اثربخشی (تأثیر) طرحواره درمانی هیجانی بر بهزیستی ذهنی و خستگی در بیماران مبتلا به بیماری ام‌اس. فصلنامه علمی روش‌ها و مدل‌های روانشناختی، ۱۰ (۳۸)، ۷۷-۹۶.

DOI: 20.1001.1.22285516.1398.10.38.5.6

آقابابائی، ناصر؛ فراهانی، حجت‌اله. (۱۳۹۰). نقش رگه قدردانی در پیش بینی بهزیستی روانشناختی و فاعلی. روانشناسی تحولی: روانشناسان ایرانی، ۸ (۲۹)، ۷۵-۸۵.

<https://sanad.iau.ir/Journal/jip/Article/1054448>

امینی، پریسا؛ حسن زاده، رمضان. (۱۴۰۰). اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر شرم درونی شده زنان بدسرپرست. زن و مطالعات خانواده، ۱۴ (۵۲)، ۵۷-۶۸.

DOI:10.30495/JWSF.2021.1908695.1494

بهنیا، لیلا؛ قربان شیرودی، شهره؛ خلعتبری، جواد. (۱۳۹۸). رابطه دلبستگی ناایمن و والدگری ناکارآمد با خشونت خانگی زنان در شرف طلاق با میانجی‌گری روان‌بنده‌های سازش‌نا یافته اولیه. مجله علوم روانشناختی، ۱۸ (۷۵)، ۲۷۵-۲۸۶.

DOI:20.1001.1.17357462.1398.18.75.10.9

پاک‌دامن، شهلا؛ سیدموسوی، پریسا؛ سادات؛ قنبری، سعید. (۱۳۹۰). کیفیت دلبستگی و مشکلات رفتاری-هیجانی در نوجوانان: بررسی نقش پدران. فصلنامه روانشناسی کاربردی سال ۵، شماره ۱ (۱۷)، بهار ۱۳۹۰، ۸۵-۱۰۰.

DOI: 20.1001.1.20084331.1390.5.2.2.9

حاج‌خدادادی، داود؛ اعتمادی، عذرا؛ عابدی، محمدرضا؛ جزایری، رضوان سادات. (۱۴۰۰). اثربخشی برنامه فرزندپروری مثبت بر والدگری مؤثر و کیفیت رابطه والد-فرزند در مادران دارای نوجوان. مجله علوم روانشناختی، ۲۰ (۹۸)، ۱۸۵-۱۹۸.

DOI:20.1001.1.17357462.1400.20.98.2.1

حسنی سید فاطمه؛ تیزدست، طاهر؛ زربخش، محمدرضا. (۱۴۰۰). ارائه مدل ساختاری بهزیستی روانشناختی بر اساس تاب‌آوری و حمایت اجتماعی با میانجی‌گری خودشفقتی و امیدواری در زنان مبتلا به ام‌اس. پژوهش‌های جامعه‌شناسی، ۱۴ (۴)، ۱۵۹-۱۸۲.

<https://sanad.iau.ir/Journal/soc/Article/867768>

ساعدی، فاطمه؛ اقدسی، علی نقی. (۱۳۹۷). رابطه سبک‌های سه‌گانه دلبستگی با افسردگی و اضطراب در بین دانش‌آموزان دختر پایه هفتم و هشتم شهر تبریز. زن و مطالعات خانواده، ۱۱ (۴۰)، ۱۶۵-۱۸۹.

<https://sanad.iau.ir/Journal/jwsf/Article/955253>

سیدخراسانی، مرضیه سادات؛ رفیعی هنر، حمید؛ میرزاحسینی، حسن. (۱۴۰۲). نقش سبک فرزندپروری ادراک شده و سبک دلبستگی در بهزیستی روانشناختی نوجوانان با میانجی‌گری خود مهارگری: یک مطالعه توصیفی. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، ۲۲ (۷)، ۷۰۷-۷۲۴.

DOI: 10.61186/jrums.22.7.707

سیدموسوی، پریسا سادات؛ فلاح پشه بابلی، مریم؛ انجم شعاع، بهاره. (۱۳۹۶). بررسی میزان، انگیزه‌ها و ادراک پیامدهای استفاده از شبکه‌های اجتماعی بر مبنای کیفیت رابطه دلبستگی و ادراک طرد و کنترل والدینی در نوجوانان. خانواده پژوهی، ۱۳ (۴)، ۵۳۱-۵۴۹.

https://jfr.sbu.ac.ir/article_97606.html

شرکت، مرضیه؛ کلانتری، مهرداد؛ آذربایجانی، مسعود؛ عابدی، محمدرضا. (۱۳۹۹). اثربخشی آموزش هوش معنوی بر میزان هوش معنوی، بهزیستی روانشناختی، اضطراب و افسردگی دانشجویان. مجله علوم روانشناختی، ۱۹ (۸۸)، ۴۸۳-۴۹۳.

DOI: 20.1001.1.17357462.1399.19.88.12.4

شکری، امید؛ کدیور، پروین؛ فرزاد، ولی‌اله؛ دانش‌پور، زهره؛ دستجردی، رضا؛ پاییزی، مریم. (۱۳۸۷). بررسی ساختار عاملی نسخه‌های فارسی سه، نه و ۱۴ سؤال مقیاس‌های به‌زیستی روانشناختی ریف در دانشجویان. مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، دوره ۱۴ (۲)، ۱۵۲-۱۶۱.

<https://ijpcp.iuums.ac.ir/article-1-465-fa.html>

رجبی، غلامرضا؛ عباسی، قدرت‌اله. (۱۳۹۰). بررسی رابطه خود انتقادی، اضطراب اجتماعی و ترس از شکست با کمرویی در دانشجویان. پژوهش در روان‌شناسی و مشاوره، ۱ (۲)، ۲۰.

https://tpccp.um.ac.ir/article_29766.html

قره‌گوزلو، نادر؛ عطادخت، اکبر. (۱۳۹۷). پیش‌بینی افسردگی، اضطراب و استرس نوجوانان پسر بر اساس سبک فرزندپروری مادر: ارزیابی نقش پیش‌بین سبک فرزندپروری استبدادی. نشریه علمی رویش روانشناسی، ۱۱۶-۱۰۱ (۶)، ۱۱۶-۱۰۱.

20.1001.1.2383353.1397.7.6.8.7

قنبری، سعید؛ نادعلی، حسین؛ سیدموسوی پریسا سادات. (۱۳۸۸). رابطه سبک‌های فرزندپروری با نشانه‌های درونی سازی شده در کودکان. مجله علوم رفتاری، ۳ (۲)، ۱۶۷-۱۷۲.

<https://www.sid.ir/paper/129725/fa#downloadbottom>

مهدیان، محسن؛ شیخ الاسلامی، راضیه. (۱۴۰۱). کنترل روانشناختی والدین و رفتار جامعه‌پسند فرزندان: نقش واسطه‌ای هیجان اخلاقی قدردانی. پژوهش‌های روانشناسی اجتماعی، ۱۲ (۴۷)، ۳۳-۵۵.

<https://doi.org/10.22034/spr.2022.330384.1748>

هاشمی، سعداله؛ درتاج، فریبرز؛ سعدی پور، اسماعیل؛ اسدزاده، حسن. (۱۳۹۷).
الگوی ساختاری احساسات شرم و گناه بر اساس شیوه‌های فرزندپروری
والدین: نقش واسطه‌ای سبک‌های دلبستگی. فصلنامه روان‌شناسی
کاربردی، ۱۱(۱)، ۴۷۵-۴۹۳.

20.1001.1.20084331.1396.11.1.1.8

References

- Agrawal, H. R., Gunderson, J., Holmes, B. M., & Lyons-Ruth, K. (2004). Attachment studies with borderline patients: a review. *Harvard review of psychiatry*, 12(2), 94-104. <https://doi.org/10.1080/10673220490447218>
- Ainsworth, M. D. (1969). Object relations, dependency, and attachment: A theoretical review of the infant-mother relationship. *Child Development*, 40(4), 969-1025. <https://doi.org/10.2307/1127008>
- Alfasfos L. The Early Maladaptive Schemas and their Correlations with the Psychiatric Symptoms and the Personality Accentuations for Palestinian Students (Doctoral Dissertation). Psychology Faculty, Hamburg University. 2009.
- Armsden, G. C., & Greenberg, M. T. (1987). The inventory of parent and peer attachment: Individual differences and their relationship to psychological well-being in adolescence. *Journal of youth and adolescence*, 16(5), 427-454. <https://doi.org/10.1007/BF02202939>
- Arrindell, W. A., Sanavio, E., Aguilar, G., Sica, C., Hatzichristou, C., Eisemann, M. ... & van der Ende, J. (1999). The development of a short form of the EMBU: Its appraisal with students in Greece, Guatemala, Hungary and Italy. *Personality and individual Differences*, 27(4), 613-628. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(98\)00192-5](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(98)00192-5)
- Aslan, S. (2011). The analysis of relationship between schools bullying, perceived parenting styles and self-esteem in adolescents. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 30, 1798-1800. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.10.346>
- Babore, A., Carlucci, L., Cataldi, F., Phares, V., & Trumello, C. (2017). Aggressive behavior in adolescence: Links with self-esteem and parental emotional availability. *Social Development*, 26(4), 740-752. <https://doi.org/10.1111/sode.12236>
- Bandelow, B., Krause, J., Wedekind, D., Broocks, A., Hajak, G., & Rüther, E. (2005). Early traumatic life events, parental attitudes, family history, and birth risk factors in patients with borderline personality disorder and healthy controls. *Psychiatry research*, 134(2), 169-179. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2003.07.008>
- Barrett (2007), "Personality and Individual Differences, 42 (5), 859-67.
- Barrett, P. (2007), "Structural Equation Modelling: Adjudging Model Fit," *Personality and Individual Differences*, 42(5), 815-24. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2006.09.018>
- Baumrind, D. Child care practices anteceding three patterns of preschool behavior. *Genet. Psychol. Monogr.* 1967, 75, 43-88.
- Bennett, D. S., Sullivan, M. W., & Lewis, M. (2005). Young children's adjustment as a function of maltreatment
- Baumrind, D. Child care practices anteceding three patterns of preschool behavior. *Genet. Psychol. Monogr.* 1967, 75, 43-88.
- Bennett, D. S., Sullivan, M. W., & Lewis, M. (2005). Young children's adjustment as a function of maltreatment, shame, and anger. *Child Maltreatment*, 10(4), 311-323. <https://doi.org/10.1177/1077559505278619>
- Bennett, D. S., Sullivan, M. W., & Lewis, M. (2010). Neglected children, shame-proneness, and depressive symptoms. *Child Maltreatment*, 15(4), 305-314. <https://doi.org/10.1177/1077559510379634>
- Bentler, P.M. & Bonnet, D.C. (1980), "Significance Tests and Goodness of Fit in the Analysis of Covariance
- Bernstein, D. P., Fink, L., Handelsman, L., & Foote, J. (1998). Childhood trauma questionnaire. *Assessment of family violence: A handbook for researchers and practitioners.*
- Bögels, S., & Phares, V. (2008). Fathers' role in the etiology, prevention and treatment of child anxiety: A review and new model. *Clinical psychology review*, 28(4), 539-558. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2007.07.011>
- Bowlby, J. (1973). Attachment and loss: Volume II: Separation, anxiety and anger. In Attachment and loss: Volume II: Separation, anxiety and anger (pp. 1-429). London: The Hogarth press and the institute of psycho-analysis. DOI: 10.4236/crcm.2022.118046
- Bowlby, J., 1958. The nature of the child's tie to his mother. *Int. J. Psychoanal.* 39, 350-373.
- Chen, L. H., Chen, M., Kee, Y. H., & Tsai, Y. (2009). Validation of the Gratitude Questionnaire (GQ) in Taiwanese undergraduate students. *Journal of*

- Happiness Studies*, 10 (6), 655-664. <https://doi.org/10.1007/s10902-008-9112-7>.
- Claesson, K., & Sohlberg, S. (2002). Internalized shame and early interactions characterized by indifference, abandonment and rejection: Replicated findings. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 9(4), 277-284. <https://doi.org/10.1002/cpp.331>.
- Clark, C. M., Dahlen, E. R., & Nicholson, B. C. (2015). The role of parenting in relational aggression and prosocial behavior among emerging adults. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 24(2), 185-202. <https://doi.org/10.1080/10926771.2015.1002653>
- Clay, D., Coates, E., Tran, Q., & Phares, V. (2017). Fathers' and mothers' emotional accessibility and youth's developmental outcomes. *The American Journal of Family Therapy*, 45(2), 111-122. <https://doi.org/10.1080/01926187.2017.1303651>
- Crane, J., Harper, J. M., Bean, R. A., & Holmes, E. (2020). Family implicit rules, shame, and adolescent prosocial and antisocial communication behaviors. *The Family Journal*, 28(1), 72-82. <https://doi.org/10.1016/j.dcn.2019.100711>
- Darling, N., & Steinberg, L. (1993). Parenting style as context: An integrative model. *Psychological Bulletin*, 113(3), 487-496. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.113.3.487>
- Doinita, N. E., & Maria, N. D. (2015). Attachment and parenting styles. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 203, 199-204. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.08.282>
- Dragan, N., Kamptner, L., & Riggs, M. (2021). The impact of the early caregiving environment on self-compassion: The mediating effects of emotion regulation and shame. *Mindfulness*, 12(7), 1708-1718. <https://doi.org/10.1007/s12671-021-01634-4>.
- Ebrahimi, L., Amiri, M., Mohamadlou, M. et al. Attachment Styles, Parenting Styles, and Depression. *Int J Ment Health Addiction* 15, 1064-1068 (2017). <https://doi.org/10.1007/s11469-017-9770-y>
- Emami, M., Moghadasin, M., Mastour, H., & Tayebi, A. (2024). Early maladaptive schema, attachment style, and parenting style in a clinical population with personality disorder and normal individuals: a discriminant analysis model. *BMC psychology*, 12(1), 1-11. <https://doi.org/10.1186/s40359-024-01564-5>
- Farber, M. J., Kim, M. J., Knodt, A. R., & Hariri, A. R. (2019). Maternal overprotection in childhood is associated with amygdala reactivity and structural connectivity in adulthood. *Developmental cognitive neuroscience*, 40, 100711. <https://doi.org/10.1016/j.dcn.2019.100711>
- Fosha, D. (2003). Dyadic regulation and experiential work with emotion and relatedness in trauma and disorganized attachment. *Healing trauma: Attachment, mind, body, and brain*, 221-281.
- Gajos, J. M., Miller, C. R., Leban, L., & Cropsey, K. L. (2022). Adverse childhood experiences and adolescent mental health: Understanding the roles of gender and teenage risk and protective factors. *Journal of affective disorders*, 314, 303-308. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2022.07.047>
- Gullone, E., & Robinson, K. (2005). The inventory of parent and peer attachment—Revised (IPPA-R) for children: a psychometric investigation. *Clinical Psychology & Psychotherapy: An International Journal of Theory & Practice*, 12(1), 67-79. <https://doi.org/10.1002/cpp.433>
- Cairns, R. B. (1966). Attachment behavior of mammals. *Psychological Review*, 73(5), 409-426. <https://doi.org/10.1037/h0023691>
- Harlow, H.F., Zimmermann, R.R., (1959). Affectional responses in the infant monkey. *Science* 130 (3373), 421-432. Retrieved from JSTOR. Henrich. DOI: [10.1126/science.130.3373.421](https://doi.org/10.1126/science.130.3373.421)
- Hill, D. (2015). Affect regulation theory: A clinical model (Norton Series on Interpersonal Neurobiology). WW Norton & Company.
- Hooper, D., Coughlan, J., & Mullen, M. (2008). Structural equation modelling: Guidelines for determining model fit. *Articles*, 2.
- Hu, L. T., Bentler, P. M., & Kano, Y. (1992). Can test statistics in covariance structure analysis be trusted?. *Psychological bulletin*, 112(2), 351. DOI: [10.1037/0033-2909.112.2.351](https://doi.org/10.1037/0033-2909.112.2.351)
- Mulaik, S. A., James, L. R., Van Alstine, J., Bennett, N., Lind, S., & Stilwell, C. D. (1989). Evaluation of goodness-of-fit indices for structural equation models. *Psychological Bulletin*, 105(3), 430-445. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.105.3.430>
- Jahan, A., & Suri, S. (2016). Parenting style in relation to mental health among female adolescents. *Abnorm Behav Psychol*, 2(3), 125-28. DOI: [10.4172/2472-0496.1000125](https://doi.org/10.4172/2472-0496.1000125)
- Kline, R. B. (2016). Principles and practice of structural equation modeling (4th Ed.). Guilford Publications.
- Khaleque, A., & Rohner, R. P. (2002). Reliability of Measures Assessing the Pancultural Association between Perceived Parental Acceptance-Rejection

- and Psychological Adjustment: A Meta-Analysis of Cross-Cultural and Intracultural Studies. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 33(1), 87-99. <https://doi.org/10.1177/0022022102033001006>
- Khaleque, A., & Rohner, R. P. (2012). Transnational relations between perceived parental acceptance and personality dispositions of children and adults: A metaanalytic review. *Personality and Social Psychology Review*, 16(2), 103-115. <https://doi.org/10.1177/1088868311418986>
- Körük, S., Öztürk, A., & Kara, A. (2016). The Predictive Strength of Perceived Parenting and Parental Attachment Styles on Psychological Symptoms among Turkish University Students. *International Journal of Instruction*, 9(2), 215-230. DOI: 10.12973/iji.2016.9215a
- Louis, J. P. (2022). The Young Parenting Inventory (YPI-R3), and the Baumrind, Maccoby and Martin Parenting Model: Finding Common Ground. *Children*, 9(2), 159. DOI: 10.3390/children9020159
- Louis, J. P., Louis, K. M., & Lockwood, G. (2022). Development and Validation of the Young Parenting Inventory (YPI-R3) for Measuring Past Deviant and Normal Variations in Parenting. *Children*, 9(5), 706. DOI: 10.3390/children9050706
- Louis, J. P., Wood, A. M., & Lockwood, G. (2018). Psychometric validation of the Young Parenting Inventory-Revised (YPI-R2): Replication and Extension of a commonly used parenting scale in Schema Therapy (ST) research and practice. *PloS one*, 13(11), e0205605. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0205605>
- Mansouri, K., Hamzeade, S., Ashouri, A., Khanjani, S., & Rahimi, H. (2022). Persian Adaptation of Young Parenting Inventory-Revised (YPI-R2). *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*, 32(212), 129-139.
- McCullough, G., Huebner, E. S., & Laughlin, J. E. (2000). Life events, self-concept, and adolescents' positive subjective well-being. *Psychology in the Schools*, 37(3), 281-290. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1520-6807\(200005\)37:3<281::AID-PITS8>3.0.CO;2-2](https://doi.org/10.1002/(SICI)1520-6807(200005)37:3<281::AID-PITS8>3.0.CO;2-2)
- McCullough, M. E., Emmons, R. A., & Tsang, J. (2002). The grateful disposition: A conceptual and empirical topography. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82 (1), 112-127. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.1.112>
- McIntosh, C. (2006). "Rethinking fit assessment in structural equation modelling: A commentary and elaboration on <https://doi.org/10.1016/j.paid.2006.09.020>
- Metz, M., Colonnese, C., Majdandžić, M., & Bögels, S. M. (2018). When father steps forward and mother steps back: The moderating role of simultaneity in parents' coparenting behaviors in the development of anxiety in 4-to 30-month-olds. *Infancy*, 23(1), 103-123. <https://doi.org/10.1111/inf.12199>
- Mills, R. S. L. (2005). Taking stock of the developmental literature on shame. *Developmental Review*, 25(1), 26-63. <https://doi.org/10.1016/j.dr.2004.08.001>
- Möller, E. L., Majdandžić, M., & Bögels, S. M. (2014). Fathers' versus mothers' social referencing signals in relation to infant anxiety and avoidance: a visual cliff experiment. *Developmental science*, 17(6), 1012-1028. DOI: 10.1111/desc.12194
- Neto, F. (2007). Forgiveness, personality and gratitude. *Personality and Individual Differences*, 43, 2313-2323. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2007.07.010>
- Nia MK, Sovani A, Forooshani GRS. Exploring correlation between perceived parenting styles, early maladaptive schemas, and depression among women with depressive symptoms in Iran and India Role of early maladaptive schemas as mediators and moderators. *Iran Red Crescent Med J*. 2014; 16 (12):e17492. <https://doi.org/10.5812/ircmj.17492> PMID: 25763238.
- Nosrati, M. S., Mazaheri, M. A., & Heidari, M. (2006). [Developmental Consideration of Relationship between Identity Sources with Secure Attachment to Parents and Peers in teenage boys (14, 16 and 18 years old)]. *Journal of Family Research*, 2(1), 35-53 [in Persian].
- Nushak, M., Motallebi Nejad, A., & Amani, H. (2024). Investigating the impact of authoritarian parenting style on separation anxiety with the mediating role of insecure attachment style in elementary school students. *Research in Elementary Education*, 5(10), 36-53. Doi: 10.48310/REEK.2024.15754.1274
- Parker G, Tupling, H and Brown LB. (1979). A parental bonding instrument. *Br J Med Psychol*. 52: 1-10. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8341.1979.tb02487.x>
- Phares, V., Fields, S., & Kamboukos, D. (2009). Fathers' and mothers' involvement with their adolescents. *Journal of child and family studies*, 18, 1-9. <https://doi.org/10.1007/s10826-008-9200-7>
- Renk, K., Oliveros, A., Roddenberry, A., Klein, J., Sieger, K., Roberts, R., & Phares, V. (2007). The relationship between maternal and paternal

- psychological symptoms and ratings of adolescent functioning. *Journal of Adolescence*, 30(3), 467-485.
<https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2006.05.001>
- Rohner, R. P., Khaleque, A., & Cournoyer, D. E. (2005). Parental acceptance/rejection: Theory, methods, cross-cultural evidence, and implications. *Ethos*, 33(3), 299-334.
<https://doi.org/10.1525/eth.2005.33.3.299>
- Rose, J., Roman, N., Mwaba, K., & Ismail, K. (2018). The relationship between parenting and internalizing behaviours of children: A systematic review. *Early Child Development and Care*, 188(10), 1468-1486.
<https://doi.org/10.1080/03004430.2016.1269762>
- Rose, J., Roman, N., Mwaba, K., & Ismail, K. (2018). The relationship between parenting and internalizing behaviours of children: A systematic review. *Early Child Development and Care*, 188(10), 1468-1486.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Exploration on the meaning of psychological wellbeing. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57, 1069-1081.
<https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069>
- Schore, A. N. (2017). Modern attachment theory. In APA handbook of trauma psychology: Foundations in knowledge, Vol. 1 (pp. 389-406). American Psychological Association.
<https://doi.org/10.1037/0000019-020>
- Schore, J. R., & Schore, A. N. (2008). Modern attachment theory: The central role of affect regulation in development and treatment. *Clinical Social Work Journal*, 36(1), 9-20.
<https://doi.org/10.1007/s10615-007-0111-7>
- Schuppert, H. M., Albers, C. J., Minderaa, R. B., Emmelkamp, P. M., & Nauta, M. H. (2015). Severity of borderline personality symptoms in adolescence: relationship with maternal parenting stress, maternal psychopathology, and rearing styles. *Journal of personality disorders*, 29(3), 289-302.
https://doi.org/10.1521/pedi_2104_28_155
- Simonton, D. K., & Baumeister, R. F. (2005). Positive psychology at the summit. *Review of General Psychology*, 9, 99-102.
- Snyder, C. R., & Lopez, S. J. (2002). *The handbook of positive psychology*. New York: Oxford University Press.
- Soenens, B., Vansteenkiste, M., & Luyten, P. (2010). Toward a domain-specific approach to the study of parental psychological control: distinguishing between dependency-oriented and achievement-oriented psychological control. *Journal of personality*, 78(1), 217-256.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2009.00614.x>
- Sójta, K., & Strzelecki, D. (2023). Early Maladaptive Schemas and Their Impact on Parenting: Do Dysfunctional Schemas Pass Generationally?-A Systematic Review. *Journal of clinical medicine*, 12(4), 1263.
<https://doi.org/10.3390/jcm12041263>
- Vanderheiden, Elisabeth, & Mayer, Claude-Hélène. (2017). *An introduction to the value of shame—exploring a health resource in cultural contexts The Value of Shame*. Berline: Springer.
- Walker, J. (2011). The relevance of shame in child protection work. *Journal of Social Work Practice*, 25(4), 451-463.
<https://doi.org/10.1080/02650533.2011.560660>
- Winnicott, D.W.; Donald, W. *The Child, the Family, and the Outside World*; Addison-Wesley Pub. Co.: Reading, MA, USA, 1987; ISBN 978-0-201-16517-3.
- Young, J. E., Klosko, J. S., & Weishaar, M. E. (2006). *Schema therapy: A practitioner's guide*. Guilford press.